

รายงานวิจัยสถาบัน

การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่
มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อรรรรณ ปิ่นทะนะ
ยุพาวดี ฝ่ายขาว

งานวิจัยสถาบันฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ชื่องานวิจัย การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรรณ ปันทะนะ, นางยุพาดี ฝ่ายขาว

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการไม่สำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2) ศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาและสร้างสมการจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ ด้วย Google Docs เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด พบว่า กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.06) รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 1.10) และด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 1.14) กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.13) รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.10) และด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.16)

2. ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา ซึ่งเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -2.920 + .666X_1 + .356X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .757Z_{X_1} + .400Z_{X_2}$$

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและดูแลเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในด้านงบประมาณจากมหาวิทยาลัยฯ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่สนับสนุนการทำวิจัย สถาบันและตระหนักถึงคุณค่าในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความอนุเคราะห์ เกี่ยวกับข้อมูลสถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอขอบคุณ บุคลากรกองบริการการศึกษา ที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจให้กันมาตลอด และทำให้การทำวิจัยเต็มไปด้วยความสุขและเหตุการณ์ที่น่าจดจำ

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณบุพการี และบูรพาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ผู้วิจัยมีความรู้ และได้ใช้ความรู้อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์กร และขอบคุณผู้ที่มีอุปการคุณทุกท่านที่ผู้วิจัย ไม่ได้ระบุนามชื่อที่มีส่วนสำคัญในการให้ความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์จนทำให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

อรรรณ ปันทะนะและยุพาวดี ฝ่ายขาว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. คำถามในการวิจัย	3
3. วัตถุประสงค์การวิจัย	3
4. สมมติฐานของการวิจัย	3
5. ขอบเขตการวิจัย	3
6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย การจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561	6
2. ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา	15
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	39
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่	
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
1. สรุปผลการวิจัย	54
2. อภิปรายผลการวิจัย	56
3. ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	66
ภาคผนวก ข สถิติสำหรับการวิจัย	72
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	2
2	แสดงการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	36
3	แสดงสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	38
4	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มการสำเร็จการศึกษา (n = 498)	39
5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านของตัวแปร จำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498)	41
6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร จำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านตัวนักศึกษา	42
7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนก กลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านสถานศึกษา	45
8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนก กลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านอาจารย์ผู้สอน	47
9	แสดงการทดสอบเมตริกความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนของ ตัวแปรอิสระ (n = 498)	49
10	แสดงการทดสอบตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น (n = 498)	49
11	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)	50
12	แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกที่ดีในการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)	51

- 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) แบบ Stepwise Method (n = 498) 51
- 14 แสดงจำนวนและร้อยละของการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง โดยใช้สมการจำแนกกลุ่มตัวแปรจำแนกที่ดีที่สุด 2 ตัวแปร (n = 498) 52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของสังคมไทย โดยคนในสังคมมีความคาดหวังที่จะนำมาเป็นเครื่องมือและแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่ผลจากการศึกษาพบว่าการจัดการศึกษาในประเทศไทยกำลังประสบปัญหาหลายด้าน เช่น ระบบการจัดการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษา และการเรียนไม่สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น โดยปัญหาดังกล่าวหลายหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาแต่พบว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร การจัดการศึกษานับว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง การศึกษาเป็นการลงทุนใช้จ่ายทางการศึกษา ทั้งทางกำลังคน กำลังเงินและวัสดุอุปกรณ์ อันก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตของประเทศในส่วนรวม การลงทุนทางการศึกษานั้นต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากเพื่อให้ประเทศมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ ถ้าการลงทุนทางการศึกษาได้ผลไม่คุ้มค่า ไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ แสดงว่าการลงทุนนั้นสูญเปล่า (จารุณี มงคลแก้ว และคณะ, 2553)

ในแต่ละปีการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนมีจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ปริมาณข้อมูลนักศึกษาที่มีความจำเป็นต่อการจัดเก็บเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ขณะเดียวกันข้อมูลเหล่านั้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างมากในช่วงเวลาที่กำลังศึกษาอยู่แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาไปแล้วข้อมูลเหล่านั้นยังได้รับการเก็บรักษาเอาไว้เป็นอย่างดี แต่ยังไม่ได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจังเท่าที่ควรอีกทั้ง ในแต่ละสถาบันยังคงมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ โดยอาจเกิดจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา อาทิ การเลือกเรียนในสาขาที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง ผลการเรียนสะสมต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษา เป็นต้น และหากสถาบันได้รับทราบถึงปัญหาหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรแล้วนั้น ทางสถาบันยังสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปกำหนดหรือวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หลักสูตรของทางสถาบัน รวมถึงการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา การแนะแนวหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไป เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา (วิษณุ อ่วมสอาด, 2554)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏต้นแบบ ที่น้อมนำคุณธรรมจริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริบูรณาการกับการปฏิบัติภารกิจ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้ชุมชนเข้มแข็งพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีพันธกิจ คือ เพิ่มคุณภาพการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุ

บำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบบูรณาการโดยการน้อมนำคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริ ผลิตบัณฑิตโดยเน้นบัณฑิตนักปฏิบัติ ด้วยกระบวนการบูรณาการการวิจัยและพัฒนาแก้ปัญหาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ด้วยหลักสูตรที่สามารถรองรับสถานการณ์ปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และจัดกระบวนการภายในโดยเน้นการบริหารจัดการตัวเอง เพื่อพัฒนาองค์การอย่างยั่งยืน (มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2560) ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่าประสบปัญหาในประเด็นของนักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยงานทะเบียนและประมวลผลการศึกษาดำเนินการตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของทุกกระบวนการวิชาในเล่มหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ที่มีลำดับชั้นและจำนวนหน่วยกิตในหมวดศึกษาทั่วไป วิชาแกน วิชาเอก วิชาเลือกเสรี ตามสัดส่วนและเงื่อนไขของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และขออนุมัติสำเร็จการศึกษาให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในแต่ละภาคการศึกษามีนักศึกษาส่งคำร้องขอสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะภาคการศึกษาที่สองของทุกปีการศึกษา งานทะเบียนและประมวลผลการศึกษาได้ตรวจสอบในแต่ละภาคการศึกษา พบว่ามีนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาจำนวนมาก โดยมาจากหลายสาเหตุ สาเหตุหนึ่งมาจากความเครียด ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ปัญหามาจากตัวนักศึกษาเอง ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาการเรียน สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา จากข้อมูลสถิตินักศึกษา พบว่ามีนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาไม่เป็นไปตามหลักสูตร ดังข้อมูลต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			คิดเป็นร้อยละที่ไม่สำเร็จการศึกษา
	รับเข้า	สำเร็จการศึกษา	ไม่สำเร็จการศึกษา	
2560-2561	4,383	2,910	1,473	33.61
2561-2562	4,741	3,157	1,584	33.41
2562-2563	4,492	3,131	1,361	30.30
2563-2564	4,069	2,859	1,210	29.74

ที่มา : งานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา กองบริการการศึกษา

จากข้อมูลนักศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก แม้จะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังมีสัดส่วนที่สูงอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์เหล่านี้ต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาที่ต้องใช้เวลาในการศึกษามากขึ้น จึงเป็นการสูญเสียทั้งในเรื่องเวลาและการเงิน ในส่วนของมหาวิทยาลัยเองก็ต้องสูญเสียทรัพยากรเพื่อมาดูแลนักศึกษาเพิ่มขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อนำตัวแปรเหล่านั้นมาวิเคราะห์สาเหตุ ด้วยความคาดหวังว่าเมื่อทราบปัจจัยต่างๆ แล้วจะได้นำข้อมูลและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางและวางแผนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักศึกษามีการบริหารจัดการที่ดีและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนพัฒนากระบวนการทางการศึกษาให้มีความเหมาะสมและอยู่บนพื้นฐานของการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

2. คำถามในการวิจัย

มีตัวแปรจำแนกอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการไม่สำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาและสร้างสมการจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

4. สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวិเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 1,769 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 331 คน รวมทั้งสิ้น 2,100 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ เครจซี่และมอร์แกน (Krecie & Morgan) โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ตัวแปรพยากรณ์ (Independent Variables) คือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

4. ตัวแปรเกณฑ์ (Dependent Variables) คือ การไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา และกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

6. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม หมายถึง วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งเป็นการศึกษาว่ามีตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ไດบ้างที่สามารถจำแนกกลุ่มของตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ได้ และตัวแปรพยากรณ์ตัวใดจำแนกได้ดีมาน้อยกว่ากัน เพื่อประโยชน์ในการจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มๆ ได้อย่างถูกต้อง ว่ากลุ่มที่แบ่งนั้นแตกต่างกันที่ตัวแปรใด โดยในการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม จะมีตัวแปรเกณฑ์ที่เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพหรือตัวแปรเชิงกลุ่ม 1 ตัว และตัวแปรพยากรณ์ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3. ผู้สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ภาคปกติ ที่เรียนครบหลักสูตร และได้รับการอนุมัติผลการศึกษาภายในวันที่ 27 มิถุนายน 2565 (เปิดเทอม 1/2565 วันที่ 18 กรกฎาคม 2565)

4. ผู้ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ภาคปกติ ที่เรียนครบหลักสูตร และได้รับการอนุมัติผลการศึกษาหลังวันที่ 27 มิถุนายน 2565

5. ตัวแปรการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ด้านสถานศึกษา และด้านอาจารย์ผู้สอน

5.1 ด้านตัวนักศึกษา หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ในห้องไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

5.2 ด้านสถานศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่มีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการเรียนการสอน เช่น สถานศึกษาควรต้องจัดระบบให้บริการวิชาการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์สำหรับการค้นข้อมูล ตำรา และวารสารที่ทันสมัย รวมถึงระบบบริการที่เอื้อต่อการค้นคว้า และการบริการของเจ้าหน้าที่

5.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ทุกคนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษาด้วยกัน และต้องพยายามให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้ด้วยความพอใจและเกิดผลที่ดีที่สุด

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนจัดการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาที่เข้าศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร

2) นำข้อเสนอแนะและผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อให้นักศึกษาที่มีปัญหาได้เข้ามาปรึกษา และได้ข้อเสนอแนะและข้อปฏิบัติที่เหมาะสมในการที่จะสำเร็จการศึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำเสนอได้ดังนี้

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561

2. ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561

หมวด 2 ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ 13 ระบบการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

13.1 มหาวิทยาลัยอาจเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อนโดยให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

13.2 มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาในระบบไตรภาคหรือระบบจตุรภาคให้ถือแนวทางดังนี้

13.2.1 ระบบไตรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ โดย 1 หน่วยกิตระบบไตรภาค เทียบได้กับ 12/15 หน่วยกิต ระบบทวิภาคหรือ 4 หน่วยกิต ระบบทวิภาค เทียบได้กับ 5 หน่วยกิตระบบไตรภาค

13.2.2 ระบบจตุรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์ โดย 1 หน่วยกิตระบบจตุรภาค เทียบได้กับ 10/15 หน่วยกิต ระบบทวิภาค หรือ 2 หน่วยกิตระบบทวิภาค เทียบได้กับ 3 หน่วยกิตระบบไตรภาค

13.3 มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือรูปแบบผสมผสาน ดังนี้

13.3.1 การศึกษาแบบเฉพาะบางช่วงเวลา เป็นการจัดการศึกษาในบางเวลาของปีการศึกษาหรือเป็นไปตามเงื่อนไขของคณะ หรือข้อตกลงตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

13.3.2 การศึกษาแบบทางไกล (Distance Education) เป็นการจัดการศึกษา โดยใช้การสอนผ่านทางไกลระบบการสื่อสารหรือเครือข่ายสารสนเทศต่างๆ หรือเป็นไปตามเงื่อนไขของคณะหรือข้อตกลงที่มหาวิทยาลัยกำหนด

13.3.3 การศึกษาแบบชุดวิชา (Module System) เป็นการจัดการเรียนการสอน เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชา ตามกำหนดเวลาของคณะนั้นๆ

13.3.4 การศึกษาแบบนานาชาติ เป็นการจัดการศึกษาโดยใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งหมด ซึ่งอาจจะเป็นความร่วมมือของสถานศึกษาหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศและมีการจัดการและมีมาตรฐานเช่นเดียวกับหลักสูตรสากล

13.3.5 รูปแบบอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นว่าเหมาะสมตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 14 การกำหนดรายวิชา เพื่อความเป็นสากลทางการอุดมศึกษา รายวิชา (Course) ในแต่ละกลุ่มวิชา ประกอบด้วย เลขประจำรายวิชา (Course Number) ชื่อรายวิชา (Course Name) จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงบรรยาย จำนวนชั่วโมงปฏิบัติ และจำนวนชั่วโมงศึกษาด้วยตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

14.1 เลขประจำรายวิชา แต่ละรายวิชาประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นอักษรย่อภาษาอังกฤษของกลุ่มวิชา จำนวนไม่เกิน 4 ตัวอักษร และส่วนที่สองเป็นตัวเลข 3 หลัก ซึ่งตัวเลขหลักร้อยหรือตัวเลขแรก หมายความว่า ระดับความยากง่ายหรือชั้นปี หลักสิบ หมายความว่ารายวิชาในกลุ่มวิชาเดียวกันในสาขาวิชา และหลักหน่วย หมายความว่า ลำดับก่อนหลังรายวิชาในกลุ่มวิชาเดียวกัน การกำหนดตัวอักษรของกลุ่มวิชาใดๆ ให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

14.2 ชื่อรายวิชา เป็นชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่ให้ความหมายของรายวิชานั้นในกรณีที่ชื่อเหมือนกันให้ใส่หมายเลขต่อท้ายชื่อ ซึ่งแสดงถึงว่าในรายวิชานั้นมีเนื้อหาวิชาสัมพันธ์ต่อเนื้องกัน

14.3 จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงบรรยาย จำนวนชั่วโมงปฏิบัติและจำนวนชั่วโมงศึกษาด้วยตนเองให้กำหนดเป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ 15 จำนวนชั่วโมงศึกษาด้วยตนเองให้คิด 1 หน่วยกิตภาคทฤษฎีเท่ากับ 2 ชั่วโมงศึกษาด้วยตนเอง และ 1 หน่วยกิตภาคปฏิบัติเท่ากับ 1 ชั่วโมงศึกษาด้วยตนเอง

ข้อ 15 การคิดหน่วยกิต มหาวิทยาลัยใช้ระบบหน่วยกิตของรายวิชาในการจัดการศึกษา จำนวนหน่วยกิต บ่งถึงเชิงปริมาณเนื้อหาการสอนการเรียนและระยะเวลาเป็นชั่วโมงที่ใช้ของแต่ละรายวิชาโดยให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

15.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบ ทวิภาค

15.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

15.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

15.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้น ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่น ๆ ตามข้อ 14 ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาคให้เทียบ ค่าหน่วยกิตกับชั่วโมงการศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ 16 จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

16.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

16.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

16.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 18 ปี การศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

16.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วย กิตใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่ รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ 17 การลงทะเบียน มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาค การศึกษา โดยคณะจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษาทำหน้าที่แนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจน แนะนำการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาและเป็นไปตามเอกัตภาพของแต่ละบุคคล และให้ นักศึกษาถือปฏิบัติตามข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

17.1 การลงทะเบียนรายวิชา ให้ดำเนินการตามประกาศของมหาวิทยาลัยหาก นักศึกษามาลงทะเบียนรายวิชาหลังวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องถูกปรับตามระเบียบว่าด้วย ค่าธรรมเนียมการศึกษา

17.2 การลงทะเบียนรายวิชาหลังกำหนด ให้กระทำได้ภายในระยะเวลาของการเพิ่ม-
ถอนรายวิชา หากพ้นกำหนดนี้มหาวิทยาลัยจะยกเลิกสิทธิ์การลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

17.3 การลงทะเบียนเรียนซ้ำจะทำได้ต่อเมื่อ

17.3.1 รายวิชานั้นได้ลำดับชั้นต่ำกว่า C

17.3.2 กรณีต้องการเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้ลำดับชั้น C หรือสูงกว่า สามารถ
กระทำได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา

17.4 การลงทะเบียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ พร้อมทั้ง
ยื่นหลักฐานการลงทะเบียนรายวิชาต่อมหาวิทยาลัยแล้ว

17.5 รายวิชาใดที่ได้รับอักษร I นักศึกษาไม่ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีก

17.6 การลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียน
รายวิชา ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการ
ลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ
สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

17.7 กรณีที่นักศึกษาจะลงทะเบียนน้อยกว่า 9 หน่วยกิต ในภาคการศึกษาปกติให้
มหาวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติ

กรณีที่นักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา จะลงทะเบียนเกินกว่า 22 หน่วยกิตใน
ภาคการศึกษาปกติ หรือเกินกว่า 9 หน่วยกิต ในภาคฤดูร้อนให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติ

สำหรับการลงทะเบียนรายวิชาสหกิจศึกษาในภาคการศึกษาปกติ ให้มีจำนวนหน่วยกิต
ลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาของหลักสูตรสาขาวิชานั้น

หากมหาวิทยาลัยมีเหตุผลและความจำเป็น สามารถอนุมัติให้การลงทะเบียนเรียนที่มี
จำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐาน
และคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

17.8 การลงทะเบียนที่ผิดเงื่อนไข ให้ถือว่าการลงทะเบียนนั้นเป็นโมฆะ และรายวิชาที่
ลงทะเบียนผิดเงื่อนไขนั้นให้ได้รับอักษร W

17.9 นักศึกษาอาจลงทะเบียนเข้าร่วมศึกษารายวิชาใดๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูน
ความรู้ได้ หากอาจารย์ผู้สอน และคณบดีที่รายวิชานั้นสังกัดอยู่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร และได้
ยื่นหลักฐานนั้นต่อมหาวิทยาลัยทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องชำระค่าหน่วยกิตรายวิชานั้น ตามระเบียบว่าด้วย
ค่าธรรมเนียมการศึกษา และนักศึกษาจะได้รับอักษร V

หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนขอรับอักษร V แล้วประสงค์จะเปลี่ยนแปลง เพื่อขอรับ
การวัดและประเมินผลเป็นลำดับชั้น หรืออักษร S หรือ U ให้ปฏิบัติตามประกาศของมหาวิทยาลัย

17.10 ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนเรียนด้วยเหตุใดๆ ก็ตามจะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยทำหนังสือขออนุมัติลาพักการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยและจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา/เพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา ภายใน 15 วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาหากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นจากทะเบียนนักศึกษา

17.11 อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้ถ้ามีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อนั้น เป็นระยะเวลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่ค้างชำระเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา อธิการบดีจะไม่อนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาตามวรรคก่อน หากพ้นกำหนดเวลาสองปี นับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา

17.12 กรณีมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะราย กรณีนักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่ตนสังกัด อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนการลงทะเบียนรายวิชาตามข้อ 17.6 ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

17.13 กรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะราย หรือกรณีนักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ โดยต้องชำระค่าลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด 5 การวัดผลประเมินผลการศึกษาและการให้สำเร็จการศึกษา

ข้อ 23 การวัดและประเมินผลการศึกษา

23.1 มหาวิทยาลัยจัดให้มีการวัดผลการศึกษาในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนภาคการศึกษาละไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เมื่อได้ทำการประเมินผลการศึกษาวิชาใดเป็นครั้งสุดท้ายแล้วให้ถือว่าการเรียนรายวิชานั้นสิ้นสุดลง

23.2 นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามแผนหรือกำหนดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิ์ได้รับการวัดและประเมินผลในรายวิชานั้น

ผู้ไม่มีสิทธิ์ได้รับการประเมินผลตามวรรคแรกจะได้รับลำดับชั้น F หรืออักษร U

23.3 มหาวิทยาลัยใช้ระบบลำดับชั้น และค่าลำดับชั้นในการวัดและประเมินผล นอกจากรายวิชาที่กำหนดให้วัดและประเมินผลด้วยอักษร S และ U เป็นลำดับชั้นซึ่งไม่มีค่าลำดับชั้น

ดังนี้

23.4 สัญลักษณ์และความหมายของการวัดและประเมินผลรายวิชาต่างๆ ให้กำหนด

สัญลักษณ์	ความหมาย
A	= ดีเยี่ยม (EXCELLENT)
B+	= ดีมาก (VERY GOOD)
B	= ดี (GOOD)
C+	= ดีพอใช้ (FAIRLY GOOD)
C	= พอใช้ (FAIR)
D+	= อ่อน (POOR)
D	= อ่อนมาก (VERY POOR)
F	= ตก (FAILED)
S	= เป็นที่พอใจ (SATISFACTORY)
U	= ไม่เป็นที่พอใจ (UNSATISFACTORY)
I	= การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (INCOMPLETE)
V	= ผู้เข้าร่วมศึกษา (VISITOR)
W	= การถอนรายวิชา (WITHDRAWN)

23.5 ระบบลำดับชั้น กำหนดเป็นสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D, และ F ซึ่งแสดงผลการศึกษาของนักศึกษาที่ได้รับการประเมินในแต่ละรายวิชา และมีค่าลำดับชั้นดังนี้

ลำดับชั้น A	มีค่าลำดับชั้นเป็น	4
ลำดับชั้น B+	มีค่าลำดับชั้นเป็น	3.5
ลำดับชั้น B	มีค่าลำดับชั้นเป็น	3
ลำดับชั้น C+	มีค่าลำดับชั้นเป็น	2.5
ลำดับชั้น C	มีค่าลำดับชั้นเป็น	2
ลำดับชั้น D+	มีค่าลำดับชั้นเป็น	1.5
ลำดับชั้น D	มีค่าลำดับชั้นเป็น	1
ลำดับชั้น F	มีค่าลำดับชั้นเป็น	0

23.6 ระบบอักษร S และ U ใช้เฉพาะบางรายวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้วัดและประเมินผลด้วยอักษร S และ U

23.7 อักษร I เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่า นักศึกษาไม่สามารถเข้ารับการวัดผลในรายวิชานั้นให้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยนักศึกษามีหลักฐานแสดงว่ามีเหตุสุดวิสัยบางประการ การให้อักษร I ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และการอนุมัติจากคณบดีที่รายวิชานั้นสังกัดอยู่

นักศึกษาจะต้องดำเนินการขอรับการวัดและประเมินผลเพื่อแก้อักษร I ให้สมบูรณ์ภายใน 30 วันของภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษาลงทะเบียนนับจากวันเข้าชั้นเรียนหากพ้นกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัย จะเปลี่ยนอักษร I เป็นลำดับชั้น F หรืออักษร U

23.8 อักษร V เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่า นักศึกษาได้ลงทะเบียนรายวิชาในฐานะผู้เข้าร่วมศึกษา โดยไม่ต้องเข้ารับการวัดและประเมินผลในรายวิชานั้น ทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนอาจใช้ดุลยพินิจในการเปลี่ยนอักษร V เป็นอักษร W ได้

23.9 อักษร W เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่า

23.9.1 นักศึกษาได้ถอนรายวิชาที่ลงทะเบียนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ 22

23.9.2 การลงทะเบียนผิดเงื่อนไขและเป็นโมฆะ ตามข้อ 17.8

23.9.3 การเรียนไม่เป็นไปตามเงื่อนไขโดยดุลยพินิจของอาจารย์ผู้สอนตามข้อ

23.8

23.9.4 นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

23.9.5 นักศึกษาลาออกก่อนวันประกาศผลการเรียน

23.9.6 มหาวิทยาลัยอนุมัติให้นักศึกษาถอนทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนอันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัยหรือเสียชีวิต ภายหลังระยะเวลาตามข้อ 22

23.10 อักษร S, U, I, V และ W จะไม่ถูกนำมาคำนวณหาค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย

23.11 รายวิชาที่ได้รับการยกเว้นผลการเรียน ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ให้ได้รับผลการเรียน ดังนี้

23.11.1 ผู้ที่ได้รับการยกเว้นการศึกษาจากรายวิชาในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าที่สภามหาวิทยาลัยรับรองให้ได้รับผลการเรียนเป็น S

23.11.2 รายวิชาที่ได้รับการยกเว้นการศึกษาจากการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้รับผลการเรียน ดังนี้

1) CS (Credits from Standardized Test) กรณีที่ได้หน่วยกิต จากการทดสอบมาตรฐาน

2) CE (Credits from Exam) กรณีที่ได้หน่วยกิตจากการทดสอบด้วยระบบทดสอบจากมหาวิทยาลัยจากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน

3) CT (Credits from Training) กรณีที่ได้หน่วยกิตจากการประเมินจากการฝึกอบรมจากการประเมินการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา

4) CP (Credits from Portfolio) กรณีที่ได้หน่วยกิตจากการประเมินประสบการณ์โดยการนำเสนอเพิ่มสะสมผลงาน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอยกเว้นตามข้อ 23.11.2 ให้ทำประกาศมหาวิทยาลัย

ผู้มีสิทธิ์ขอยกเว้นตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

23.12 การนับหน่วยกิตสะสม

23.12.1 รายวิชาที่นักศึกษาได้ลำดับชั้น A, B+, B, C+, C, D+, D หรือ อักษร S เท่านั้น จึงจะนับหน่วยกิตของรายวิชานั้น เป็นหน่วยกิตสะสม

23.12.2 ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้ง โดยมีได้สอบตกในรายวิชานั้น ให้นับหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว และให้นับเฉพาะครั้งสุดท้ายเพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

23.12.3 ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาที่ระบุไว้ว่าเป็นรายวิชาที่เทียบเท่ากันให้นับหน่วยกิตสะสมเฉพาะรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดเท่านั้น

23.13 มหาวิทยาลัยจะคำนวณค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยจากหน่วยกิต และค่าลำดับชั้นของรายวิชาทั้งหมดที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน

23.14 ถ้านักศึกษาได้ลำดับชั้นในรายวิชาใด ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่แต่ละหลักสูตรสาขาวิชาได้กำหนดไว้ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก จนได้ลำดับชั้นเป็นไปตามความต้องการของแต่ละหลักสูตรสาขาวิชานั้น

23.15 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษาเป็นการชั่วคราว อาจขอโอนหน่วยกิตและผลการเรียนมาประเมินรวมกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย

รายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นนั้น จะต้องมีจำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัย ทั้งในเรื่องของคุณภาพและมาตรฐาน หากไม่เป็นไปตามนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสาขาวิชาและคณะที่นักศึกษาสังกัด

ข้อ 24 การหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คิดเป็นเลขทศนิยม 2 ตำแหน่งโดยไม่ปิดเศษ สำหรับรายวิชาที่ยังมีผลการเรียนเป็น “I” ไม่นำหน่วยกิตมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ทั้งนี้การคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมให้นำเอาผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าลำดับชั้นของทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนมารวมกัน แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นๆ

กรณีที่นักศึกษาสอบตกในรายวิชาใดและต้องเรียนซ้ำ ให้นับรวมทั้งหน่วยกิตที่สอบตกและเรียนซ้ำรายวิชานั้นเพื่อใช้คำนวณหาระดับชั้นเฉลี่ยด้วย

กรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาซ้ำในรายวิชาที่สอบได้ต่ำกว่า “C” หรือเรียนแทนในรายวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตรที่เทียบเท่า ให้นำจำนวนหน่วยกิต และค่าระดับชั้นที่ได้ ไปใช้ในการคำนวณหาค่าระดับชั้นเฉลี่ยด้วย

ข้อ 25 ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เป็นผู้อนุมัติผลการศึกษาแก่ผู้ที่เรียนครบหลักสูตร

หมวด 7 การเสนอให้สำเร็จการศึกษา

ข้อ 30 ระยะเวลาสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องมีระยะเวลาศึกษาดังนี้

30.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 6 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ ในการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 9 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ และไม่ก่อน 14 ภาคการศึกษา ในการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

30.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ ในการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 12 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ และไม่ก่อน 17 ภาคการศึกษา ในการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

30.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 10 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ ในการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 15 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ และไม่ก่อน 20 ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

30.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 4 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ ในการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 6 ภาคการศึกษาสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษ และไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษา ในการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ข้อ 31 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา ผู้ที่สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนทุกข้อ ดังนี้

31.1 มีความประพฤติดี

31.2 สอบได้ในรายวิชาต่างๆ ครบตามหลักสูตร รวมทั้งรายวิชาเอกและเงื่อนไขที่กำหนด ของสาขาวิชานั้น

31.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 2.00

31.4 มีระยะเวลาสำเร็จศึกษาตามข้อ 30

การเสนอให้สำเร็จการศึกษาให้นักศึกษาในภาคการศึกษาสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดำเนินการขอสำเร็จการศึกษาตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีนักศึกษาผู้ใดไม่ประสงค์จะขอสำเร็จการศึกษาด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาอนุมัติคำขอ เป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

31.5 ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสภาวิชาชีพ

ข้อ 32 เกณฑ์การให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะได้รับเกียรตินิยมต้องมีคุณสมบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งและปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง พ.ศ. 2561

2. ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษา การที่นักศึกษาจะประสบความสำเร็จในการศึกษาได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้านตัวนักศึกษาเอง อาจารย์ สภาพแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนของสถาบันการศึกษานั้นๆ การสำเร็จผลการศึกษา หมายถึง การศึกษารอบจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตร และได้รับอนุมัติปริญญาบัตรจากสภามหาวิทยาลัย โดยมี 2 ลักษณะคือ สำเร็จการศึกษาตามเวลาที่หลักสูตรกำหนด และสำเร็จการศึกษาโดยใช้เวลามากกว่าที่หลักสูตรกำหนด (มณีรัตน์ จรุงเดชากุล, 2554)

2.1 ปัจจัยด้านนักศึกษา

เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่นและเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต และจะต้องเผชิญกับปัญหาและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงหลีกเลี่ยงที่จะเผชิญกับปัญหาไม่ได้และเกิดความยุ่งยากต่างๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียน เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวกับ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา เจตนาคติ ค่านิยม พื้นฐานความรู้ ครอบครัวยุ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงออกช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นกระบวนการจากเด็กไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ต้องมีการควบคุม บังคับ ความต้องการอิสรภาพ ดังนั้นใน การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ เพราะนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการศึกษา ถ้าขาดนักศึกษาการเรียนการสอนจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการศึกษาข้อมูลของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ สถานศึกษาและอาจารย์ผู้สอนจึงต้องศึกษาข้อมูลส่วนตัวด้านต่างๆ ของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ ความสนใจ ความต้องการ และความมุ่งหวังต่อสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต เนื้อหารายวิชาที่เรียนยากเกินไป การปรับตัวเข้ากับสภาพ การเรียนการสอนแบบใหม่ ขาดความตั้งใจในการเล่าเรียน ขาดความพยายาม แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมที่มากเกินไป การปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียน มีผลการ

เรียนที่ไม่ดี ส่งผลในการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลและเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุที่นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา (ทาริกา นัยเนตร, 2562)

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และการควบคุมตนเองโดยไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และการไม่สามารถคาดคะเนสิ่งที่เกิดขึ้นในการกระทำของตนที่จะมีต่อตนเองและต่อผู้อื่นด้วย นักศึกษาที่มีความประพฤติดี มีความพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จการศึกษาตามที่ตนเองได้ตั้งใจและคาดหวังไว้ เป็นผู้ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยและยอมรับผลจากการกระทำของตนเองทั้งที่ดีและผิดพลาด มีความสำนึกรู้สึกนึกคิดว่าสิ่งใดถูกและรู้สิ่งใดผิด พยายามประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่ความรับผิดชอบ

กนกวรรณ อุปลา (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมาเอง ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใดๆ อันจะเกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต แต่จะต้องก่อให้เกิดความเจริญต่อตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและศีลธรรม มีความตั้งใจ และมั่นใจในพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าเป็นสิ่งที่ดีต่อตนเองและสังคม ความสำคัญของการมีวินัยในตนเอง 1) ถ้าไม่มีวินัยในตนเองชีวิตก็จะสับสนยุ่งเหยิง สังคมจะวุ่นวาย ไร้สาระสลาย ทำลายโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตที่ดีงามและโอกาสในการพัฒนาตนเองของทุกคน 2) วินัยในตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในชีวิต เราจะไม่สามารถนำชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีงามได้จนกว่าจะตั้งอยู่บนวินัย 3) วินัยสร้างความรับผิดชอบ วินัยสร้างระเบียบแบบแผน วินัยสร้างคนให้เป็นคนดี วินัยสร้างคนให้เป็นคนเก่ง ดังนั้น วินัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ เราจำเป็นต้องสร้างวินัยให้แก่มนุษย์ตั้งแต่เด็ก สำหรับการจัดการศึกษา ความมีวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในวัยเด็ก ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวินัยในตนเอง เพื่อความสุขและความสำเร็จของตนเองและสังคม ดังนั้นการจะทำให้เกิดวินัยขึ้นในหมู่คณะไม่ว่าจะเป็นวินัยด้านใดก็ตามล้วนแต่มีความสำคัญและจำเป็นต้องการอยู่ร่วมกันในสังคม หากแต่ว่าวินัยในตนเองนั้นเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การมีวินัยในสังคมและประเทศชาติต่อไป

การสร้างเชื่อมั่นในตนเอง ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงฆาร (2561) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองไม่ใช่เป็นเพียงคุณสมบัติที่นักพูดทุกคนจำเป็นต้องมีเท่านั้น แต่ยังเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นในเกือบทุกเรื่องของการดำรงชีวิต คนส่วนใหญ่ไม่กล้าเสี่ยงที่จะให้ความสนับสนุนโครงการหรืองานที่นำโดยคนที่ล้าละล้ง ซุ่มซำม หรือจะทำอะไรก็ออกตัวขอโทษขอโพยจนเมื่อ ตรงกันข้าม ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นผู้ที่สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นแก่ผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นผู้ฟัง เพื่อน เจ้านาย หรือลูกค้า การที่สามารถเรียกความเชื่อมั่นจากผู้เกี่ยวข้องได้นี้ นับเป็นหัวใจสำคัญต่อการกระทำทำให้สำเร็จ เมื่อความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่มีความหมายเช่นนี้ ผู้คนทั้งหลายจึงมุ่งหวังที่จะสร้างความเชื่อมั่น

ในตนเองให้เกิดขึ้นแก่ตัวเอง แต่ในทางปฏิบัติ คนที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองก็คงรู้สึกอับจน ไม่รู้ว่าจะสร้างความเชื่อมั่นขึ้นมาได้อย่างไร แท้จริงแล้ว การสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับตนเองเป็นเรื่องที่เรียนรู้และสร้างให้เกิดขึ้นได้และที่สำคัญ การสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นไม่ว่าจะแก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น แม้จะยากแต่ก็คุ้มค่าต่อความพยายาม ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นเรื่องมองเห็นได้ง่ายๆ ทั้งจากพฤติกรรม การแสดงออกด้วยภาษากาย การพูดจา

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางจิตใจและอารมณ์ ต้องดำเนินชีวิตร่วมกัน พึ่งพาอาศัยกัน มีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือดครอบครัวที่สมบูรณ์เพราะมีสมาชิกทุกคนที่ต่างทำหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ ความผูกพันทางครอบครัวดีเยี่ยมเป็นพื้นฐานสูงสุดที่จะส่งผลต่อสังคม ความรักและความผูกพันที่มีต่อการช่วยเหลือห่วงใยกัน ทำให้เกิดความสุขภายในครอบครัว โดยเฉพาะบุตรที่จะส่งผลด้านการพัฒนาการต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามวัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่าและรับผิดชอบกิจกรรมหรืองานในครอบครัว ตลอดจนการอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างมีความสุขและเหมาะสม

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมประกอบด้วยพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ผู้ปกครอง บุคคลเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อ นักศึกษา ครอบครัวถือว่าเป็นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูเป็นสถาบันทางสังคมหน่วยแรกที่คอยขัดเกลาอบรมบ่มนิสัย แนะนำให้บุตรหลานด้วยการให้การเรียนรู้ในทุกรูปแบบ ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ครอบครัวจึงเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการสำเร็จการศึกษาเล่าช้าของนักศึกษา คือ 1) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและปัญหาความยากจน เป็นหนึ่งปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาเล่าช้าของนักศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรโดยเฉพาะที่อยู่อาศัยในชนบท หรือในแหล่งเสื่อมโทรม และยังมีลูกมาก จึงต้องดิ้นรนทำมาหากินเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ต่อสู้กับปัญหาของความอดอยาก ไม่มีเวลาเอาใจใส่ ทั้งด้านการอบรมสั่งสอนการแนะนำ การเรียน สุขภาพอนามัย ตลอดจนการให้ความรัก ความอบอุ่น เลี้ยงดูกันตามยถากรรม นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องช่วยเหลือหาเงิน หางานทำเลี้ยงดูครอบครัว ต้องทำงานก่อนไปเรียน บางทีเลิกเรียนแล้วกลับไปช่วยงานอีกจนถึงค่าไม่มีเวลาทาการบ้าน ออกจากบ้านไปเรียนสาย บางครั้งก็จะไม่ไปเรียนเลยเพราะทำการบ้านไม่เสร็จกลัวถูกลงโทษ เกิดความกลัวครูผู้สอน ทำให้เกิดปมด้อย อายเพื่อน จึงต้องขาดเรียน จนทำให้ออกจากมหาวิทยาลัยไปในที่สุด 2) การให้ความสำคัญในการศึกษาของผู้ปกครอง เชื่อว่าการศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการเตรียมความพร้อมประกอบอาชีพในอนาคต เชื่อว่าการศึกษาเป็นแนวทางในเบื้องต้นที่จะทำให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองเองหรือบุตรหลานไปสู่ความมีสถานภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต เชื่อว่าการศึกษาที่ดีจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง กินดี มีความสามารถในการพัฒนาต่าง ๆ และในทางกลับกัน หากไม่มีการศึกษาและได้รับการศึกษาไม่เพียงพอก็จะมีผลให้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวไม่อาจเกิดขึ้นได้ และหากพ่อ แม่หรือผู้ปกครองมีความเชื่อเช่นนี้ก็จะนำไปสู่การ

ส่งเสริม สนับสนุนในเรื่องสภาพจิตใจและความรู้สึก พฤติกรรมการเรียนของบุตรหลาน และนำไปสู่ผลสำเร็จของการศึกษาได้ จากแนวความคิดดังกล่าวจึงเชื่อว่าหากพ่อ แม่หรือผู้ปกครองของนักศึกษาได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้วจะส่งผลให้แนวโน้มในการสำเร็จการศึกษาได้ 3) บทบาทและการสนับสนุนจากครอบครัวนั้นมีส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาร่วมกับทางมหาวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอน ร่วมกันติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรม ให้ความสนใจนักศึกษาในความปกครองของตน เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองตามศักยภาพและความสนใจ ซึ่งถ้าหากพบว่านักศึกษามีปัญหาจะได้ร่วมมือกันกับทางมหาวิทยาลัยเพื่อให้การช่วยให้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้ โดยเร็วที่สุด 4) การศึกษาของผู้ปกครอง ถือได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญเป็นแหล่งที่หล่อหลอมพัฒนาจริยธรรม ค่านิยมและบุคลิกลักษณะของนักศึกษา การที่ครอบครัวจะสามารถทำหน้าที่เกื้อหนุนส่งเสริมให้สมาชิกทุกคน อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีพลังสร้างสรรค์ เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ในอนาคตได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยสื่อ สัมพันธ์เชื่อมโยงสมาชิกทุกคนในครอบครัวให้มีโอกาสพูดคุยกันสอบถาม เข้าใจความเป็นอยู่ของกันและกัน มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีความสบายใจ (ทาริกา นัยเนตร, 2562)

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทักษะคิด ความรู้ และคุณธรรมของนักศึกษา เพราะช่วงเวลาส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะอยู่ในสถานศึกษา จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในกลุ่มเพื่อนหรือนักศึกษาบางคนคบเพื่อที่ตึกจะช่วยสนับสนุนและประคับประคองให้มีความประพฤติแต่สิ่งที่ดีงามตามความคาดหวังของสังคม แต่นักศึกษาบางคนโชคร้ายไปคบกับเพื่อนที่มีความประพฤติที่ไม่ดีก็จะถูกชักนำไปในทางที่ไม่ดีไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวในชีวิตได้ และเพื่อนจึงเป็นอีกปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาได้ คือ 1) คบเพื่อนเสเพล จะชักชวนหรือพาไปหมกมุ่นกับอบายมุข เที่ยวเตร่ ติดยาเสพติด ติดเกมส์ เล่นการพนัน ทำให้นักศึกษามีเวลาในการศึกษาเล่าเรียนไม่เพียงพอหรือเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ขาดสมาธิในการเรียน เป็นเหตุให้ผลการเรียนตกต่ำ สอบไม่ผ่าน ฟันสภาพส่งผลให้นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา 2) คบเพื่อนเกเร ด้วยความสนุกอาจร่วมมือกับเพื่อนรังแกเพื่อนนักศึกษาด้วยกันหรือนักศึกษาต่างสถาบัน จึงถูกสถานศึกษาคาดโทษ ทำโทษ หรือถูกเพื่อนในสถานศึกษาอื่นคอยรังแก บังคับไม่ให้ไปสถานศึกษา หรือลอบทำร้าย ทำให้ไม่กล้าไปเรียน (ทาริกา นัยเนตร, 2562)

สรุป นักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบการศึกษา และจะขาดไม่ได้เพราะถ้าหากไม่มีนักศึกษา การเรียนการสอนก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นนักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงควรศึกษาองค์ประกอบด้านต่างๆ เช่น ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการความสนใจ และความมุ่งหมายต่อวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมมีเสียงดัง เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวให้เข้ากับสภาพ

ห้องเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ในห้องไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลและส่งผลให้เป็นสาเหตุการไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาได้

2.2 ด้านสถานศึกษา

ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการเรียน การศึกษาการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนให้ถูกต้องเหมาะสมนับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากในการจัดการศึกษา เพราะจะทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าเรียน อันจะนำมาซึ่งความรู้ประสบการณ์ต่างๆ การดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมนั้น เป็นหน้าที่โดยตรงของทางโรงเรียนจะต้องกำหนดให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตรงตามความต้องการของสังคมเพราะตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียนนั้นสภาพแวดล้อมในโรงเรียนย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้เรียน รวมทั้งอิทธิพลต่อการจัดการเรียนของผู้สอน ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพมากที่สุด โดยทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ เป็นคนที่รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และในฐานะที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติจำเป็นต้องดำรงอยู่รวมกันกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน มนุษย์จึงต้องตระหนักถึงการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมดังนั้น ทางโรงเรียนจึงควรจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติ โดยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ปลูกฝังเรื่องความสะอาด ความมีระเบียบวินัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีความรักสามัคคี มีต้นไม้แหล่งน้ำ บ่อน้ำ ไร่นา ไร่ผลไม้ (สุรชัย สัมโย, 2557) และการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนย่อมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนที่มีความสะอาดสงบ ร่มรื่นอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์และทรัพย์สินอื่น ๆ ของโรงเรียน ที่มีการดูแลรักษาอำนวยความสะดวก พอเพียง และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีพร้อมที่จะให้ครูและนักเรียนใช้ได้ตลอดเวลา ย่อมส่งผลให้ทุกคนมีจิตใจที่แจ่มใสคือจะเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีในตัวนักเรียน นับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของโรงเรียนในการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้ดี ได้แก่การจัดให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่เอาไว้ฝึกการทำกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องสมุดไว้เป็นแหล่งเรียนรู้ มีพื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเพียงและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี มาตรการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของนักเรียน ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดให้กับผู้เรียนด้วย (สายฝน สุวรรณรินทร์, 2553)

แหล่งเอื้ออำนวยทางวิชาการ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นิสิตต้องศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ เป็นสื่อการศึกษาที่จำเป็นและเอื้อให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่น

ห้องสมุดประจำคณะ ห้องสมุดมหาวิทยาลัย และการบริการของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นิสิตต้องค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการอ้างอิง จำเป็นที่ห้องสมุดต้องมีความทันสมัยของเอกสาร ตำรา วารสารวิชาการ ความเพียงพอของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมถึงความทันสมัยของเทคโนโลยีการให้คำแนะนำต่างๆ ในการสืบค้นข้อมูล (วรรณกร พรประเสริฐ, 2558)

วรรณกร พรประเสริฐ (2558) กล่าวว่าเพื่อให้การเรียนรายวิชาในหลักสูตร และการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาตามวัตถุประสงค์หลักสูตร รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลาของหลักสูตร สถานศึกษาควรต้องจัดระบบให้บริการวิชาการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของนิสิต วัสดุอุปกรณ์สำหรับการค้นข้อมูล ตำรา และวารสารที่ทันสมัย รวมถึงระบบบริการห้องสมุดที่เอื้อต่อการค้นคว้าของนิสิต ทั้งนี้เนื่องจากห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญมาก เป็นแหล่งรวมเอกสารทางวิชาการ การให้บริการห้องสมุดควรเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ โดยเปิดบริการในช่วงที่นิสิตสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ภายในห้องสมุดควรจัดสรรบริเวณที่เป็นสัดส่วนสำหรับการสนทนาทางวิชาการ หรือการศึกษาค้นคว้า ทำรายงานกลุ่ม และมีบรรณารักษ์สำหรับให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูล และให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรณารักษ์

สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีส่วนที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบทางด้านศักยภาพของสถานศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมต่างๆ และ องค์ประกอบด้านส่งเสริมการศึกษา

(1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมต่างๆ ไป

การป้องกันสภาพจิตของนักศึกษาเสื่อม เป็นเรื่องของสถานศึกษาที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต สถานศึกษาควรคำนึงถึงเรื่องนี้ให้มาก ฉะนั้นการบริหารสถานศึกษากับสุขภาพจิตของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน การบริหารสถานศึกษามีส่วนในการสร้างหรือทำลายสุขภาพจิตของนักศึกษาให้เสื่อมลงได้ สิ่งที่สถานศึกษากระทำและอาจเป็นปัญหาในทางสุขภาพจิตของนักศึกษาได้แก่ระเบียบข้อบังคับ สังคมภายในสถาบัน การปฏิบัติตัวของครู-อาจารย์ และสภาพแวดล้อมที่ตั้งสถานศึกษา

(2) องค์ประกอบด้านส่งเสริมการศึกษา

ด้านการบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการเรียนการสอน เช่น ต้องมีสถานที่พักผ่อนเพียงพอ มีโรงอาหารที่สะอาด ห้องสมุด มีทุนการศึกษา กิจกรรมหลากหลาย

ตรงกับความต้องการของนักศึกษา พร้อมทั้งต้องมีการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรจัดให้เพียงพอและเหมาะสม เพื่อช่วยในการสนับสนุนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น มิฉะนั้นแล้วอาจเป็นสาเหตุการไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาได้

2.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัยการจัดการเรียนการสอน ความหมายของการเรียนการสอน ด้านการเรียนการสอนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคคล ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากการเรียนการสอนมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดที่จัดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน และถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จของสถานศึกษานั้นๆ การเรียนการสอนเป็นคนที่มีความหมายกว้างกว่าคำว่า การสอน มีผู้กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึง ผลรวมของการสอนทั้งหลายทั้งปวงนั้น คือ การเรียนการสอนมีความหมายครอบคลุมถึงเหตุการณ์ทุกอย่างที่มีผลต่อการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า กิจกรรมใดๆ ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ถือว่าการสอนทั้งสิ้น นอกจากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วยังมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้แตกต่างกัน การสอนที่ดี คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับบุคลิกภาพของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุกๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมเคารพนับถือ และยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพในสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สรุปได้ว่า การสอนที่ดี คือกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้กับผู้เรียน โดยเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี การวัดผลประเมินผล การวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะถือเป็นการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่า บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชานั้น ๆ หรือไม่ โดยทั่วไป การวัดผลประเมินผลผลการเรียนการสอน สามารถกระทำได้ในหลาย รูปแบบ อาทิการทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือตรวจสอบจากการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งแสดงถึงความสามารถของผู้เรียน การวัดผลประเมินผลควรต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูได้มีโอกาสปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุวัฒนา ศรีขวัญช่วย, 2560)

โรงเรียนมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาในทุกๆ ด้านตามศักยภาพของแต่ละบุคคล กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำปรัชญา วัตถุประสงค์

เป้าหมาย นโยบายและแผนพัฒนาต่างๆ ของหน่วยงานมาสู่ภาคปฏิบัติจะต้องจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของโรงเรียนให้เป็นที่น่าสนใจ และจะต้องจัดหลักสูตร แผนการสอน วิธีการสอน กิจกรรมต่างๆ ให้มีคุณค่าต่อการพัฒนาเด็กให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สภาพการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น บุคคลที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ ครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ครูควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กทุกคนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน และต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ด้วยความพอใจและเกิดผลที่ดีที่สุด การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครูจึงจะต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนด้วย สิ่งสำคัญประการหนึ่งครูต้องเป็นตัวอย่างหรือแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กนักเรียน ทั้งนี้เพราะเด็กนักเรียนนั้นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อที่ต้องการตัวแบบเพื่อสร้างบุคลิกในการเป็นผู้ใหญ่ งานวิจัยในประเทศไทยหลายชิ้นได้ข้อค้นพบที่มีความสอดคล้องกันว่า บุคลิกลักษณะของครูที่สำคัญประกอบด้วย ความเมตตากรุณา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความอดทน ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุและผล ความขยันหมั่นเพียร ความรอบคอบ ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน มีความรู้กว้างขวาง มีความมั่นคงทางอารมณ์ ความเสียสละ สุขภาพอนามัยดี ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ลักษณะท่าทางดี กล้าแสดงความคิดเห็น รักความก้าวหน้า และมีความเชื่อถือได้ บุคลิกลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อครูอย่างยิ่ง เพื่อให้ครูทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการของโลกปัจจุบัน (จำเนียร สุมาริธรรม, 2549)

การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้อง และไม่สับสน แม้ว่าการสอนนั้นเป็นงานที่ค่อนข้างสับสน และมีตัวแปรต่างๆ มากมาย แต่ถ้าหากมีการจัดเตรียมการสอนให้เป็นระบบก็ช่วยลดความสับสน และนำทางให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้ครู-อาจารย์สอนตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่จำกัด และจะช่วยให้มีการวางแผนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษามีความสนใจขึ้นขมยินดี มีความเชื่อมั่นและมีความศรัทธาในตัวครู ซึ่งทำให้การเรียนการสอนประสบผลความสำเร็จ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ลักษณะและพัฒนาการของนักศึกษา ครูจะต้องเข้าใจนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้ ความสามารถทั่วไป ข้อบกพร่องส่วนตัว และความสามารถเฉพาะตน เพราะความสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมของการเรียนการสอนและวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาจะช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ก่อนการสอนได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการเลือกความมุ่งหมายและกระบวนการสอน นักศึกษาจะมีความแตกต่างกัน

หลายด้านทั้งเพศ วัย สติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมาก ผู้สอนจะต้องพิจารณาได้ว่านักศึกษาแตกต่างกันด้านใดบ้าง (สุรรัตน์ เสือน้อย, 2555)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธรรมรัตน์ คงดี (2562) ศึกษากลยุทธ์การช่วยเหลือผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานใน ศูนย์การศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พุทธศักราช 2551 ที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่โครงสร้าง หลักสูตรกำหนดด้านบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการและ สวัสดิการ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อผู้เรียนตามลำดับ และกลยุทธ์ที่สร้างจาก การรวบรวมข้อมูลของสภาพปัญหา ความต้องการและวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ และทำการ ตรวจสอบกลยุทธ์ ได้กลยุทธ์ทั้งหมด 5 กลยุทธ์เรียงตามลำดับได้ดังนี้ 1) กลยุทธ์พัฒนาการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในทศวรรษที่ 21 2) กลยุทธ์พัฒนาครูให้เป็นเลิศในการจัดการเรียน การสอน 3) กลยุทธ์การพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือและติดตามผู้เรียน 4) กลยุทธ์การบริการด้วย คุณภาพ 5) กลยุทธ์การจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทาริกา นัยเนตร (2562) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 มหาวิทยาลัยราช ภัฏศรีสะเกษ ที่สำเร็จการศึกษาล่าช้าในปีการศึกษา 2561 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญา ตรี ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 ที่สำเร็จการศึกษาล่าช้าในรอบเดือนพฤษภาคม 2562 จำนวน 109 คน สุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเจาะจงตามหลักการของเหตุผลโดย ให้มีความสอดคล้องกับปัญหาการวิจัยตามจุดประสงค์นั้นๆ โดยผู้วิจัยสามารถเก็บตัวอย่างได้จำนวน 109 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสำรวจรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ค่าที (t-test) และค่า แอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดย ภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา 1.1) ด้านการลงทะเบียนเรียน 1.2) ด้านการเรียน 1.3) ด้าน กิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านครอบครัว 1.1) ด้านค่าใช้จ่าย 1.2) ด้านครอบครัวและการ

เอาใจใส่ อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน 1.1) ด้านการถ่ายทอดความรู้ 1.2) ด้านเอกสารตำราเรียน อยู่ในระดับน้อย และ 1.3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 1.2) ด้านการส่งผลการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า โดยภาพรวมด้านตัวของนักศึกษา ด้านการยื่นคำร้อง เรื่องนักศึกษายื่นคำร้องขอสำเร็จการศึกษาไม่ตรงตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการถ่ายทอดความรู้ เรื่องอาจารย์ผู้สอนขาดความสามารถในการตั้งคำถามและการตอบคำถามในการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักศึกษาเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาเพศหญิง

3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า เป็นรายด้านไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเอกสารตำราเรียน ด้านการจัดการสอน เรื่องการให้งานแก่นักศึกษาที่มากเกินไปต้องใช้เวลาทำมาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ สถานภาพที่อยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า ทั้งรายด้านและรายข้อไม่ต่างกัน

5) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า เป็นรายด้านไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่าย เรื่องมีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมาก หมดเงินไม่ทัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเอกสารตำราเรียนและการจัดการสอน เรื่องอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนไม่เพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เกรดเฉลี่ยที่สะสมได้ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า เป็นรายด้านไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่าย เรื่องมีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมาก หมดเงินไม่ทัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเอกสารตำราเรียนและการจัดการสอน เรื่องอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนไม่เพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ การชำระค่าลงทะเบียนเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า ทั้งรายด้านและรายข้อไม่ต่างกัน

8) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผลการเรียนในปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า เป็นรายด้านไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการถ่ายทอดความรู้ อาจารย์ผู้สอนขาดความรู้ ในรายวิชาที่สอนและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ด้านอาจารย์ผู้สอนขาดคุณวุฒิและ ประสบการณ์ในการสอน ด้านเอกสารตำราเรียนและการจัดการสอน การให้งานแก่นักศึกษาที่มากเกินไปต้องใช้เวลามาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิไลพันธ์ บุญมาก (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่กำหนดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขต ปราชญ์บุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา นักศึกษาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง สถานที่พักอาศัย หรือย้ายที่อยู่เพื่อมาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้เกิดความกังวลใจในเรื่องต่างๆ ของนักศึกษา ทั้งนักศึกษายังมีการขาดความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรจัด กิจกรรมให้นักศึกษาได้ปรับตัวเพื่อสามารถให้นักศึกษาได้ปรับตัวก่อนเริ่มการศึกษา เช่น โครงการ เรียนปรับพื้นฐาน โดยนักศึกษารุ่นพี่ทำการสอนในรายวิชาพื้นฐานก่อนเปิดการศึกษา และดูแลการใช้ ชีวิตและการปรับตัวของนักศึกษาก่อนเปิดภาคการศึกษา และมีอาจารย์ที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ดูแล นักศึกษาอย่างใกล้ชิด และการแนะนำหลักสูตรแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาที่เลือกศึกษา ในสาขาวิชาใดสามารถเลือกเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด ด้านการจัดการเรียน การสอน มหาวิทยาลัยควรจัดทำโครงการอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความรู้และดูแลนักศึกษาในการวางแผน การเรียนในระหว่างศึกษา ด้านทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน จัดทำโครงการแนะนำประชาสัมพันธ์ หลักสูตรและรายละเอียดของรายวิชาและการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา เพื่อให้นักศึกษามี ความเข้าใจในหลักสูตรและสาขาวิชาที่นักศึกษาสนใจเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

มินตรา วิบูลย์ชาติ (2559) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ ลากพักการเรียนจนทำให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร เหตุผลที่ ทำให้นักศึกษามีความจำเป็นต้องลาพักการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านการเรียน/การ ปรับตัว สำหรับความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา การเรียนของนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่คาดหวังให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนการศึกษาหรือเปิดโอกาส ทางการศึกษามากกว่านี้ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งถึงและรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษามี เวลาให้เพียงพอ เมื่อมีปัญหาการเรียนจะได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ เรื่องหลักสูตรดีกว่านี้ สามารถให้คำแนะนำได้ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามความสมัครใจของ นักศึกษา และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

อุทัยทิพย์ บุญนา และฤทัยรัตน์ สุวรรณเรืองศรี (2558) ได้ศึกษาปัญหาการไม่สำเร็จ การศึกษาตามแผนที่กำหนดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า ปัญหาที่ นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่กำหนดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= .873) และเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่าความคิดเห็นต่อปัญหาการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนที่กำหนดของนักศึกษาอยู่ในระดับ มากที่สุด คือมีเนื้อหาในรายวิชาที่มีความต่อเนื่องที่เป็นส่วนหนึ่งของวิชาก่อนหน้า ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= .853) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ นักศึกษาตกค้างรายวิชาในกลุ่มวิชาซีพีเลือก ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= .843) รองลงมาคือ มีเนื้อหาในรายวิชาที่ต้องใช้ความรู้ ความจำ การคำนวณ ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= .892) และความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ อาจารย์ขาดความน่าเชื่อถือและมีพฤติกรรมไม่ เหมาะสม ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= .869) ตามลำดับ

วิลาวัลย์ ทองนิมิตและอังคณา สีม่วง (2557) สาเหตุการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่ หลักสูตรกำหนดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยงานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่สำเร็จการศึกษา ตามแผน และแนวทางการแก้ปัญหาการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่กำลังศึกษาประจำปีการศึกษา 2557 โดยเป็นนักศึกษาที่ไม่สำเร็จ การศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด จำนวน 102 คน โดยใช้สูตรของทาโรยามาเนที่ระดับ ความเชื่อมั่น .05 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของ การไม่สำเร็จการศึกษาตามแผน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$, S.D.= .97) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็น การขาดเรียนบ่อย เบื่อหน่ายการเรียนการสอน และการถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา หรือ รุ่นพี่ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

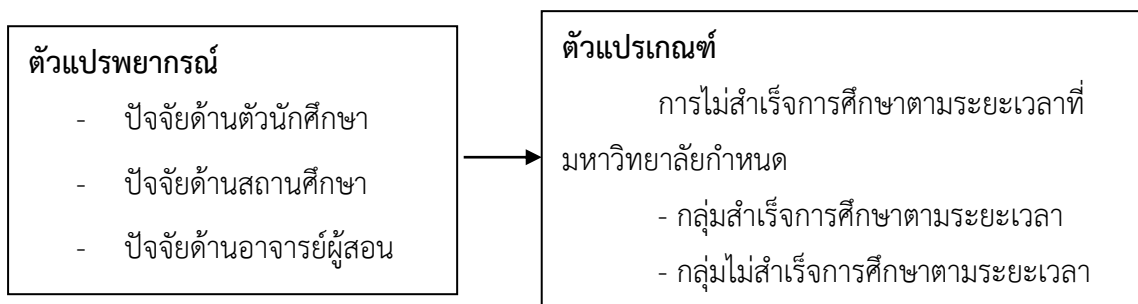
สุรรัตน์ เสือน้อย (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553-2554 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 448 คน ซึ่ง ประกอบด้วย นักศึกษา และ อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า 1) องค์ประกอบด้านนักศึกษา โดยรวมพบว่า นักศึกษาคิดว่า ด้านส่วนตัว เป็นสาเหตุในระดับมาก การเงินสุขภาพ และครอบครัว เป็นสาเหตุใน ระดับปานกลาง และที่พักอาศัยเป็นสาเหตุในระดับน้อย และอาจารย์ที่ปรึกษาคิดว่า ด้านส่วนตัว การเงิน สุขภาพ และครอบครัว และที่พักอาศัยเป็นสาเหตุในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านส่วนตัว นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตัวเองมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก โดยอาจารย์ที่ ปรึกษาคิดว่า การมี สามี ภรรยา หรือบุตรมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก ด้านการเงิน ทุกกลุ่ม ตัวอย่างเห็นว่า ต้องทำงานพิเศษขณะกำลังศึกษามากที่สุด โดยนักศึกษา มีระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษา ระดับสาเหตุมาก ด้านสุขภาพ นักศึกษาเห็นว่า มีสาเหตุเพราะสุขภาพไม่ แข็งแรงทำให้เรียนหนังสือได้ไม่เต็มที่มากที่สุด มีระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า

การติดยาเสพติดมากที่สุด มีระดับสาเหตุมาก ด้านครอบครัว นักศึกษา เห็นว่า เพราะต้องช่วยผู้ปกครองทำงาน ทำให้ไม่สามารถเรียนได้อย่างเต็มที่มากที่สุด ระดับสาเหตุปานกลาง โดยอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า เพราะฐานะทางบ้านไม่ดีมากที่สุด ระดับสาเหตุมาก ด้านที่พักอาศัย อาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า สภาพแวดล้อมของที่พักไม่เหมาะสมแก่การดูหนังสือมากที่สุด ในระดับสาเหตุมาก โดยนักศึกษาเห็นว่า ที่พักอาศัยอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัย ทำให้เดินทางมาเรียนลำบากมากที่สุด ระดับสาเหตุน้อย 2) องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่า ด้านนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านนักศึกษา นักศึกษาเห็นว่า เพราะแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน เห็นว่า มอบหมายงานให้มากเกินไปมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก ขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ด้านนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอน เป็นสาเหตุในระดับสาเหตุมากและน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าแบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม มากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุ มากที่สุด ด้านอาจารย์ผู้สอน มอบหมายงานให้มากเกินไปมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุปานกลาง 3) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาเห็นว่า เป็นสาเหตุ ในระดับสาเหตุน้อย และอาจารย์ที่ปรึกษา ในระดับสาเหตุปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาเห็นว่า ไม่ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนจากเพื่อนมากที่สุดในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ถูกเพื่อนๆ ชักจูงไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย นักศึกษาเห็นว่า เป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสาเหตุน้อย โดยนักศึกษาเห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่ให้ความสำคัญด้านสวัสดิการและการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา มากที่สุด ในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาน้อยเกินไป มากที่สุด ในระดับสาเหตุปานกลาง ด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า เป็นสาเหตุ ในระดับสาเหตุปานกลาง โดยอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า ขาดความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มากที่สุด ในระดับสาเหตุมาก นักศึกษา เห็นว่า กิจกรรมนักศึกษามีมากเกินไปเป็นเหตุให้มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน มากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านสถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า เป็นสาเหตุ ในระดับสาเหตุมาก นักศึกษา เห็นว่าเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่สภาพที่ใช้งานได้ดี มากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด และอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่าห้องปฏิบัติการมีไม่เพียงพอกับนักศึกษา มากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา

ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ซึ่งแต่ละปัจจัยมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ของแต่ละสถาบัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวแปร	งานวิจัย											ผลการ คัดเลือก ตัวแปร
	ทรงสิริ และคณะ (2550)	ลลิตา สาย (2550)	วิทยา หมดเหล่า (2552)	กันยรัตน์ กล้าอาจ (2552)	ดิถรณ์ โครตสุมาตย์ (2554)	วิลาวัลย์ และอังคณา (2557)	วันวิสาข์ และคณะ (2557)	อุทัยทิพย์ และฤทัยรัตน์ (2558)	วรรณกร พรประเสริฐ (2558)	สุวัฒนา ศรีขวัญช่วย (2560)	ทาริกา นัยเนตร (2562)	
ครอบครัว						✓					✓	2
ด้านนักศึกษา/สถานภาพส่วนบุคคล	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	10★
ภูมิหลังนักศึกษา	✓					✓						2
พฤติกรรมการเรียน		✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓		7
กิจกรรมกีฬา			✓									1
การเรียนการสอน				✓	✓		✓		✓	✓		5
สถานศึกษา/การให้บริการ ห้องสมุด/แหล่งค้นคว้า	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		9★
อาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9★
หลักสูตร				✓	✓		✓			✓		4

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเสนอวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 1,769 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 331 คน รวมทั้งสิ้น 2,100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ เครจซี่และมอร์แกน (Krecie & Morgan) โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอของประชากร แยกตามคณะ โดยใช้สูตร (อุทัยทิพย์ บุญนาและฤทัยรัตน์ สุวรรณเรืองศรี, 2558)

$$n_i = n \frac{N_i}{N}$$

โดย n_i = ขนาดตัวอย่างในแต่ละพื้นที่และสายงาน
 n = ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 N_i = ขนาดประชากรในแต่ละพื้นที่และสายงาน
 N = ประชากรทั้งหมด

ตาราง 3 แสดงสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	สำเร็จ	ไม่สำเร็จ		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
	การศึกษา	การศึกษา	การศึกษา	การศึกษา		
	ตาม	ตาม	ตาม	ตาม		
	ระยะเวลา	ระยะเวลา	ระยะเวลา	ระยะเวลา		
ครุศาสตร์	424	21	445	76	11	87
เทคโนโลยีการเกษตร และอาหาร	70	17	87	12	9	21
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	107	33	140	19	18	37
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	237	52	289	42	29	71
วิทยาการจัดการ	383	63	446	69	35	104
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	199	68	267	36	37	73
สังคมศาสตร์และ การพัฒนาท้องถิ่น	349	77	426	63	42	105
รวม	1,769	331	2,100	317	181	498

ที่มา : งานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา กองบริการการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ ด้วย Google Docs เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การร่างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย รวมถึงได้ศึกษาข้อคำถามจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสรุปเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เกรดเฉลี่ยสะสม และการชำระค่าลงทะเบียนเรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งระดับความสำคัญ เป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษา โดยรวบรวมข้อคำถาม และปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องตรงตามนิยาม

3.3 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item objective congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษา โดยที่ดัชนี IOC มีลักษณะการให้คะแนน คือ

+1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่อาจตัดสินใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

3.4 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม และคัดเลือกข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งผลการหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม พบว่า เครื่องมือส่วนใหญ่มีค่า IOC เป็น 1.00

3.5 ทำการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามจากข้อเสนอแนะที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ

3.6 ทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.7 นำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach's alpha coefficient) พบว่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .958

3.8 นำเครื่องมือไปจัดสร้างเป็นแบบสอบถามออนไลน์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลไปทำการประมวลผลข้อมูล เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.3 สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มาตรวจให้คะแนนโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง ข้อคำถามตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษามากที่สุด
4	หมายถึง ข้อคำถามตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษา
3	หมายถึง ข้อคำถามตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษานานกลาง
2	หมายถึง ข้อคำถามตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษาน้อย
1	หมายถึง ข้อคำถามตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษาน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตามแนวคิดของเรนซิล ลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532 อ้างถึงใน วรณกร พรประเสริฐ, 2558)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง นักศึกษามีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง นักศึกษามีระดับการรับรู้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง นักศึกษามีระดับการรับรู้ในปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง นักศึกษามีระดับการรับรู้ในน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง นักศึกษามีระดับการรับรู้ในน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม (Discriminant analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธี Wilk's lamda เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภท ได้แก่ ค่าไอเกน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ค่าวิลค์ แลมบ์ดา และสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เกรดเฉลี่ยสะสม และการเข้าค่าลงทะเบียนเรียน

ส่วนที่ 2 การศึกษาตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีในการจำแนกกลุ่มและสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนความหมายของตัวแปรและค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

X_1	แทน	ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา
X_2	แทน	ปัจจัยด้านสถานศึกษา
X_3	แทน	ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน
Y	แทน	กลุ่มของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
λ	แทน	ค่าไอเกน
Λ	แทน	ค่าวิลค์ แลมบ์ดา

R_c	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล
X^2	แทน	ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที
a	แทน	ค่าคงที่
**	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เกรดเฉลี่ยสะสม และการเข้าค่าลงทะเบียนเรียน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ภาคปกติ ที่เรียนครบหลักสูตร ได้รับการอนุมัติผลการศึกษาระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม 2564 ถึง วันที่ 27 มิถุนายน 2565 (สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา) และที่เรียนครบหลักสูตร ได้รับการอนุมัติผลการศึกษาหลังวันที่ 27 มิถุนายน 2565

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่ม การสำเร็จการศึกษา (n = 498)

ข้อมูลด้านสถานภาพ	สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n = 317)		ไม่สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n = 181)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	114	35.96	62	34.25
หญิง	203	64.04	119	65.75
รวม	317	100	181	100
คณะที่ศึกษา				
ครุศาสตร์	76	23.97	11	6.08
เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	12	3.79	9	4.97
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	19	5.99	18	9.94
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	42	13.25	29	16.02
วิทยาการจัดการ	69	21.77	35	19.34
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	36	11.36	37	20.44
สังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น	63	19.87	42	23.20
รวม	317	100	181	100
สถานภาพครอบครัว				
อยู่กับบิดา-มารดา	201	63.41	100	55.25
อยู่กับญาติพี่น้องหรือผู้ปกครอง	25	7.89	24	13.26
อยู่หอพัก/ บ้านเช่า ห้องเช่า	79	24.92	38	20.99
มีบ้านของตนเอง	12	3.79	19	10.50
รวม	317	100	181	100

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลด้านสถานภาพ	สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n = 317)		ไม่สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n = 181)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน				
น้อยกว่า 10,000 บาท	126	39.75	84	46.41
10,000 – 20,000 บาท	131	41.32	65	35.91
20,001 – 25,000 บาท	19	5.99	13	7.18
25,000 บาท ขึ้นไป	41	12.93	19	10.50
รวม	317	100	181	100
เกรดเฉลี่ยสะสม				
2.00 – 2.50	63	19.87	16	8.84
2.51 – 3.00	86	27.13	44	24.31
3.01 – 3.50	104	32.81	77	42.54
3.51 ขึ้นไป	64	20.19	44	24.31
รวม	317	100	181	100
การชำระค่าลงทะเบียนเรียน				
ชำระโดยใช้เงินรายได้ของตนเอง	43	13.56	31	17.13
ชำระโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง	170	53.63	77	42.54
ชำระโดยการกู้ยืม	94	29.65	72	39.78
ชำระโดยได้รับทุนการศึกษา	10	3.15	1	0.55
รวม	317	100	181	100

จากตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มการสำเร็จการศึกษา พบว่า มีจำนวนนักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 498 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา จำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 64.04 เป็นคณะครุศาสตร์ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.97 ส่วนใหญ่อยู่กับบิดา-มารดา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 63.41 ผู้ปกครองมีได้รายต่อเดือน 10,000 – 20,000

บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 และชำระโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.63

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา จำนวน 181 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 65.75 เป็นคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 ส่วนใหญ่อยู่กับบิดา-มารดา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 ผู้ปกครองมีได้รายต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 46.41 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 42.54 และชำระโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 42.54

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 317)			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 181)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านตัวนักศึกษา	2.59	1.14	ปานกลาง	3.27	1.13	ปานกลาง
ด้านสถานศึกษา	2.71	1.10	ปานกลาง	3.23	1.16	ปานกลาง
ด้านอาจารย์ผู้สอน	2.88	1.06	ปานกลาง	3.24	1.10	ปานกลาง
รวม	2.69	0.93	ปานกลาง	3.25	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มการสำเร็จการศึกษา พบว่า

กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.06) รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 1.10) และด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 1.14) ตามลำดับ

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.13) รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.10) และด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.16) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่มความสำเร็จ การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านตัวนักศึกษา

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา		
	(n = 317)			(n = 181)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
1. นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด	3.00	1.48	ปานกลาง	3.46	1.26	ปานกลาง
2. นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อแก้ในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน	2.84	1.46	ปานกลาง	3.43	1.44	ปานกลาง
3. นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไม่เป็นไปตามแผนการเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด	2.63	1.44	ปานกลาง	3.13	1.37	ปานกลาง
4. นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	2.62	1.37	ปานกลาง	3.56	1.43	มาก
5. นักศึกษาเข้าชั้นเรียนสายหรือไม่เข้าชั้นเรียนตามตารางที่มหาวิทยาลัยกำหนด	2.47	1.36	น้อย	3.20	1.32	ปานกลาง
6. นักศึกษาขาดการติดตามเนื้อหาและขาดส่งงานตามที่อาจารย์ผู้สอนสั่ง	2.49	1.49	น้อย	3.35	1.47	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 317)			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 181)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
7. นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียนขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ	2.41	1.42	น้อย	2.97	1.41	ปานกลาง
8. นักศึกษาขาดสมาธิและความตั้งใจในการเล่าเรียน	2.48	1.37	น้อย	3.35	1.42	ปานกลาง
9. นักศึกษาไม่ดำเนินการแก้ ในรายวิชาที่ติด ภายในระยะเวลาที่กำหนด	2.46	1.50	น้อย	3.25	1.48	ปานกลาง
10. นักศึกษาไม่ติดตามเกรดในรายวิชาที่เรียนให้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด	2.44	1.37	น้อย	3.13	1.39	ปานกลาง
11. นักศึกษาทำกิจกรรมมากจนไม่มีเวลาทำการบ้านหรือทบทวนตำราเรียน	2.53	1.32	ปานกลาง	3.06	1.32	ปานกลาง
12. นักศึกษาทำงานพิเศษเพื่อหารายได้จนไม่มีเวลาทำการบ้านหรือทบทวนตำราเรียน	2.75	1.43	ปานกลาง	3.34	1.34	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา		
	(n = 317)			(n = 181)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
13. นักศึกษามีภาระ รับผิดชอบครอบครัว จนไม่มีเวลาทำ การบ้านหรือทบทวน ตำราเรียน	2.69	1.34	ปานกลาง	3.25	1.41	ปานกลาง
14. มีภาระหนี้สินใน ครอบครัวจำนวนมาก หมุนเงินไม่ทัน	2.98	1.49	ปานกลาง	3.37	1.32	ปานกลาง
15. รายได้ของ ครอบครัวน้อยทำให้ไม่ มีค่าลงทะเบียนเรียน ทันตามที่มหาวิทยาลัย กำหนด	2.85	1.42	ปานกลาง	3.45	1.34	ปานกลาง
16. ครอบครัวมีปัญหา บิดา มารดา หย่าร้าง กัน	2.26	1.49	น้อย	3.15	1.55	ปานกลาง
17. จำนวนพี่น้องที่ กำลังศึกษาอยู่หลาย คน	2.43	1.50	น้อย	3.21	1.39	ปานกลาง
18. อาศัยอยู่กับ ผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา	2.24	1.45	น้อย	3.13	1.55	ปานกลาง
รวม	2.59	1.14	ปานกลาง	3.27	1.13	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่ม การสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ด้านตัวนักศึกษา พบว่า

กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 1.14) เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 1 นักศึกษาลงทะเบียน เรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.48) รองลงมาคือ ข้อ 14 มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมากหมุนเงินไม่ทัน ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.49) และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 18 อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 1.45)

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.13) เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 4 นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.43) รองลงมาคือ ข้อ 1 นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.26) และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 7 นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียน ขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.41)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จ การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านสถานศึกษา

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
1. สื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอนไม่เพียงพอและล้าสมัย	2.69	1.27	ปานกลาง	3.21	1.34	ปานกลาง
2. อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน	2.62	1.19	ปานกลาง	3.04	1.30	ปานกลาง
3. แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์	2.62	1.29	ปานกลาง	3.12	1.42	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
4. หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า	2.54	1.22	ปานกลาง	3.17	1.36	ปานกลาง
5. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ	2.93	1.36	ปานกลาง	3.44	1.28	ปานกลาง
6. ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป	2.85	1.26	ปานกลาง	3.43	1.26	ปานกลาง
รวม	2.71	1.10	ปานกลาง	3.23	1.16	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ด้านสถานศึกษา พบว่า

กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 5 การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.36) รองลงมาคือ ข้อ 6 ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.26) และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 4 หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า ($\bar{X} = 2.54$, S.D. = 1.22)

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.16) เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 5 การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 1.28) รองลงมาคือ ข้อ 6 ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.26) และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 2 อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 1.30)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่มความสำเร็จ การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498) ด้านอาจารย์ผู้สอน

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 317)			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n = 181)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
1. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอน ของอาจารย์ผู้สอน	3.09	1.27	ปานกลาง	3.52	1.22	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน	2.51	1.27	ปานกลาง	3.02	1.35	ปานกลาง
3. อาจารย์ผู้สอนขาดบุคลิกภาพ ความเป็นกันเองกับนักศึกษา และการควบคุมอารมณ์ของอาจารย์ผู้สอน	2.81	1.30	ปานกลาง	3.10	1.31	ปานกลาง
4. ส่งผลการเรียนล่าช้าเพราะกลุ่มการสอนที่ใหญ่เกินไป มีจำนวนนักศึกษามาก	2.83	1.34	ปานกลาง	3.22	1.25	ปานกลาง
5. การให้งานแก่นักศึกษาที่มากเกินไป ต้องใช้เวลาตรวจงาน	2.95	1.28	ปานกลาง	3.29	1.13	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา		
	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
6. อาจารย์ผู้สอนมี ภาระการสอนมาก เกินไปทำให้ส่งเกรด ล่าช้า	3.01	1.30	ปานกลาง	3.38	1.26	ปานกลาง
7. ออกข้อสอบยาก และไม่ตรงกับเนื้อหาที่ สอน	2.97	1.21	ปานกลาง	3.22	1.27	ปานกลาง
8. สอนเร็วและรวบรัด เกินไป	2.89	1.22	ปานกลาง	3.21	1.22	ปานกลาง
9. ขาดการเอาใจใส่ และการให้คำปรึกษา แก่นักศึกษา	2.87	1.27	ปานกลาง	3.23	1.27	ปานกลาง
รวม	2.88	1.06	ปานกลาง	3.24	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรจำแนกกลุ่ม การสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า

กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.06) เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.27) รองลงมาคือ ข้อ 6. อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 1.30) และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 2 อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 1.27)

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.10) เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ข้อ 1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 1.22) รองลงมาคือ ข้อ 6. อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า

($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.26) และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ ข้อ 2 อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 1.35)

ส่วนที่ 2 การศึกษาตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตาราง 9 แสดงการทดสอบเมตริกความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ (n = 498)

Box's M	5.806
F Approx.	1.926
df1	3
df2	4546013.305
Sig.	.123

จากตาราง 9 การทดสอบเมตริกความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนของตัวแปรจำแนกกลุ่ม พบว่า มีค่า Box's M เท่ากับ 5.806 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วมของตัวแปรจำแนกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือ ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มได้

ตาราง 10 แสดงการทดสอบตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น (n = 498)

ตัวแปร	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
X ₁	.561	1.783
X ₂	.474	2.111
X ₃	.640	1.562

จากตาราง 10 การทดสอบตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น พบว่า ค่า Tolerance มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า VIF ไม่ได้เข้าใกล้ 10 นั่นคือ ตัวแปรจำแนกไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตาราง 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃
X ₁	1	.474**	.588**
X ₂		1	.653**
X ₃			1

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า มีจำนวน 3 คู่ มีค่าอยู่ระหว่าง .474 ถึง .653 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน (X₃) กับ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X₂) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .653 และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X₂) กับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X₁) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .474 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีในการจำแนกกลุ่มและสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มแบบ Stepwise Method มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกที่ดีในการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)

ตัวแปร	ค่าวิลค์ แลมบ์ดา (Λ)	Sig.
ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X_1)	.924	.000
ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X_2)	.913	.000

หมายเหตุ: ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกที่ดีในการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาค่าวิลค์ แลมบ์ดา (Λ) ซึ่งเป็นสถิติที่ช่วยทดสอบนัยสำคัญในการจำแนกกลุ่มของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว โดยตัวแปรที่มีค่าสูงสุดคือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X_1) มีค่าเท่ากับ .924 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X_2) มีค่าเท่ากับ .913 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน (X_3).953 ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) แบบ Stepwise Method (n = 498)

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์การจำแนก	
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน
ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X_1)	.666	.757
ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X_2)	.356	.400
ค่าคงที่ (Constant)	-2.920	
ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกกลุ่ม (Group Centroids)		
กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		-.232
กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		.407
$\lambda = .095$ $R_C = .294$ $\Lambda = .913$ $X^2 = 44.881$ $df = 2$ $Sig. = .000$		

จากตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) แบบ Stepwise Method พบว่า ค่าไอแกนเท่ากับ .095 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล เท่ากับ .294 ค่าวิลค์แลมบ์ดา เท่ากับ .913 แสดงให้เห็นว่าสมการสามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ ซึ่งสามารถเขียนสมการจำแนกได้ ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -2.920 + .666X_1 + .356X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .757Z_{X1} + .400Z_{X2}$$

สมการนี้มีค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกกลุ่ม (Group Centroids)

กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา ได้เท่ากับ -.232

กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา ได้เท่ากับ .407

ซึ่งสามารถใช้ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกนี้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ โดยการแทนค่าตัวแปรต่างๆ ในสมการ ค่าที่ได้ใกล้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มใดก็จัดอยู่ในกลุ่มนั้นๆ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง โดยใช้สมการจำแนกกลุ่มตัวแปรจำแนกที่ดีที่สุด 2 ตัวแปร (n = 498)

กลุ่ม	ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่ม				จำนวน
	สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา	191	60.30	126	
ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา	58	32.00	123	68.00	181
ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้อง ร้อยละ 63.10					

จากตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง โดยใช้สมการจำแนกกลุ่มตัวแปรจำแนกที่ดีที่สุด 2 ตัวแปร พบว่า สมการจำแนกสามารถทำนายกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง 191 คน คิดเป็นร้อยละ 60.30 และสมการจำแนกสามารถทำนายกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 โดยเฉลี่ยสมการจำแนกสามารถทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาได้ร้อยละ 63.10

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการไม่สำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 2) ศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาและสร้างสมการจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามออนไลน์ ด้วย Google Docs โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มความสำเร็จการศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา และด้านตัวนักศึกษา ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานศึกษา ตามลำดับ

1.1 ด้านตัวนักศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมาก หมดเงินไม่ทัน และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามมหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลัง

หลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียน ขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ

1.2 ด้านสถานศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน

2. ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา ซึ่งเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -2.920 + .666X_1 + .356X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .757Z_{X1} + .400Z_{X2}$$

อภิปรายผล

จากข้อสรุปการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มความสำเร็จการศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกความสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา และด้านตัวนักศึกษา ตามลำดับ อาจเป็นเพราะบุคลิกภาพทางกาย ครูหน้าตาอึดอ้อม แต่งกายสุภาพดูงามตา รูปร่างดี ก่อให้เกิดความสนใจอันดับแรกให้กับผู้เรียน ถ้าครูมีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น เทคนิคการถ่ายทอด การใช้ทักษะต่างๆ ยิ่งทำให้กระบวนการเรียนการสอนราบรื่นยิ่งขึ้น บุคลิกภาพทางอารมณ์ ครูมีอารมณ์ที่ดีไม่เคร่งครัดจนเกินไป ไม่อ่อนไหวง่ายจะช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นไปด้วยความเป็นกันเอง นักเรียนจะมีความสุขในการเรียน บุคลิกภาพทางสังคม ครูวางตัวเหมาะสม ถามสารทุกข์สุกดิบ เป็นกันเอง ให้กำลังใจ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ และมานะพยายามในการเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย บุคลิกภาพทางสติปัญญา ครูมีความรู้สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี นำความรู้สมัยใหม่มานำเสนอทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่น ศรัทธา ยกย่องในภูมิรู้ของครูและอยากเรียนกับครูมากขึ้น ตรงข้ามกับครูที่สอนแต่ในตำรา เช่นเดียวกับ จำเนียร สุมาธิธรรม (2549) ที่กล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น บุคคลที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ ครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ครูควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กทุกคนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน และต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ด้วยความพอใจและเกิดผลที่ดีที่สุด การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครูจึงจะต้องจัดกาเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนด้วย สิ่งสำคัญประการหนึ่งครูต้องเป็นตัวอย่างหรือแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะเด็กนักเรียนนั้นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อที่ต้องการตัวแบบเพื่อสร้างบุคลิกในการเป็นผู้ใหญ่ งานวิจัยในประเทศไทยหลายชิ้นได้ข้อค้นพบที่มีความสอดคล้องกันว่า บุคลิกลักษณะของครูที่สำคัญประกอบด้วย ความเมตตากรุณา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความอดทน ความซื่อสัตย์ สุจริต ความมีเหตุและผล ความขยันหมั่นเพียร ความรอบคอบ ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์อันดีต่อผู้เรียน มีความรู้กว้างขวาง มีความมั่นคงทางอารมณ์ ความเสียสละ สุขภาพอนามัยดี ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ลักษณะท่าทางดี กล้าแสดงความคิดเห็น รักความก้าวหน้า และมีความเชื่อถือได้ บุคลิกลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อครูอย่างยิ่ง เพื่อให้ครูทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการของโลกปัจจุบัน

กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกความสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัว

นักศึกษา รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานศึกษา ตามลำดับ อาจเป็นเพราะการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ตัวนักศึกษาเองต้องมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ในครอบครัว การปรับตัว ความพร้อมในการเรียนสอดคล้องกับ ทาริกานัยเนตร (2562) ที่กล่าวว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ ปัญหาเสพติด เนื้อหารายวิชาที่เรียนยากเกินไป การปรับตัวเข้ากับสภาพ การเรียนการสอนแบบใหม่ ขาดความตั้งใจ ในการเล่าเรียน ขาดความพยายาม แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมที่มากเกินไป การปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียน มีผลการเรียนที่ไม่ดี ส่งผลในการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลและเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุที่นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา

1.1 ด้านตัวนักศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมาก หมดเงินไม่ทัน และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียน ขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมีวินัยในตนเอง สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เช่นเดียวกับ กนกวรรณ อุปลา (2562) ที่กล่าวว่าถ้าไม่มีวินัยในตนเองชีวิตก็จะสับสนยุ่งเหยิง สังคมจะวุ่นวายระส่ำระสาย ทำลายโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตที่ดีงามและโอกาสในการพัฒนาตนเองของทุกคน วินัยในตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในชีวิต เราจะไม่สามารถนำชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีงามได้จนกว่าจะตั้งอยู่บนวินัย และวินัยสร้างความรับผิดชอบ วินัยสร้างระเบียบแบบแผน วินัยสร้างคนให้เป็นคนดี วินัยสร้างคนให้เป็นคนเก่ง

1.2 ด้านสถานศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนแพงเกินไป และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษา

ตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรับรู้ของตัวนักศึกษาเองที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีส่วนที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบทางด้านศักยภาพของสถานศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ วรรณการ พรประเสริฐ (2558) กล่าวว่าเพื่อให้การเรียนรายวิชาในหลักสูตร และการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาตามวัตถุประสงค์หลักสูตร รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลาของหลักสูตร สถานศึกษาควรต้องจัดระบบให้บริการวิชาการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของนิสิต วัสดุอุปกรณ์สำหรับการค้นข้อมูล ตำรา และวารสารที่ทันสมัย รวมถึงระบบบริการห้องสมุดที่เอื้อต่อการค้นคว้าของนิสิต ทั้งนี้เนื่องจากห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญมาก เป็นแหล่งรวมเอกสารทางวิชาการ การให้บริการห้องสมุดควรเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ โดยเปิดบริการในช่วงที่นิสิตสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ภายในห้องสมุดควรจัดสรรบริเวณที่เป็นสัดส่วนสำหรับการสนทนาทางวิชาการ หรือการศึกษาค้นคว้า ทำรายงานกลุ่ม และมีบรรณารักษ์สำหรับให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูล และให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานบรรณารักษ์

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรับรู้ของตัวนักศึกษาเองที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ต่อการเรียนการสอน คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุกๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมเคารพนับถือ และยอมรับ

ความคิดเห็นของคนอื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพในสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ สุรรัตน์ เสือน้อย (2555) กล่าวว่า การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้อง และไม่สับสน แม้ว่าการสอนนั้นเป็นงานที่ค่อนข้างสับสน และมีตัวแปรต่างๆ มากมาย แต่ถ้าหากมีการจัดเตรียมการสอนให้เป็นระบบก็ช่วยลดความสับสน และนำทางให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้ครู-อาจารย์สอนตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่จำกัด และจะช่วยให้มีการวางแผนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษามีความสนใจขึ้นขมยินดี มีความเชื่อมั่นและมีความศรัทธาในตัวครู ซึ่งทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ลักษณะและพัฒนาการของนักศึกษา ครูจะต้องเข้าใจนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้ ความสามารถทั่วไป ข้อบกพร่องส่วนตัว และความสามารถเฉพาะตน เพราะความสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมของการเรียนการสอนและวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาจะช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ก่อนการสอนได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการเลือก ความมุ่งหมายและกระบวนการสอน นักศึกษาจะมีความแตกต่างกันหลายด้านทั้งเพศ วัย สติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมาก ผู้สอนจะต้องพิจารณาได้ว่านักศึกษาแตกต่างกันด้านใดบ้าง

2. จากผลการวิจัย ตัวแปรจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา

2.1 ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา สามารถจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ เพราะนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบการศึกษา และจะขาดไม่ได้เพราะถ้าหากไม่มีนักศึกษาการเรียนการสอนก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นนักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์ประกอบด้านต่างๆ เช่น ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการความสนใจ และความมุ่งหมายต่อวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมมีเสียงดัง เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆในห้องไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วิไลพันธ์ บุญมาก (2561) พบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา นักศึกษาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่พักอาศัย หรือย้ายที่อยู่เพื่อมาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้เกิดความกังวลใจในเรื่องต่างๆ ของนักศึกษา ทั้งนักศึกษายังมีการขาดความเชื่อมั่น

ในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ปรับตัวเพื่อสามารถให้นักศึกษาได้ปรับตัวก่อนเริ่มการศึกษา เช่น โครงการเรียนปรับพื้นฐาน โดยนักศึกษารุ่นพี่ทำการสอนในรายวิชาพื้นฐานก่อนเปิดการศึกษา และดูแลการใช้ชีวิตและการปรับตัวของนักศึกษาก่อนเปิดภาคการศึกษา และมีอาจารย์ที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และการแนะนำหลักสูตรแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาที่เลือกศึกษาในสาขาวิชาใดสามารถเลือกเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด และมินตรา วิบูลย์ชาติ (2559) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านการเรียน/การปรับตัว สำหรับความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่คาดหวังให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนการศึกษาหรือเปิดโอกาสทางการศึกษามากกว่านี้ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งถึงและรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาให้เพียงพอ เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนจะได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เรื่องหลักสูตรดีกว่านี้ สามารถให้คำแนะนำได้ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามความสมัครใจของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

2.2 ปัจจัยด้านสถานศึกษา สามารถจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ เพราะการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษายังไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาที่มีความสะอาด สงบ ร่มรื่นอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์และทรัพย์สินอื่นๆ ของสถานศึกษาที่มีการดูแลรักษาอำนวยความสะดวก พอเพียง และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีพร้อมใช้ได้ตลอดเวลา การจัดให้มีห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ที่เอาไว้มักมีการทำกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องสมุดไว้เป็นแหล่งเรียนรู้ มีพื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเพียงและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี มาตรการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของนักศึกษา ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดให้กับผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับสุรรัตน์ เสือน้อย (2555) พบว่า องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาเห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุน้อย และอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสาเหตุปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาเห็นว่า ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนจากเพื่อนมากที่สุดในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ถูกเพื่อนๆ ชักจูงไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย นักศึกษาเห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสาเหตุน้อย โดยนักศึกษาเห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่ให้ความสำคัญด้านสวัสดิการและการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษามากที่สุดในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาน้อยเกินไปมากที่สุด ในระดับสาเหตุปานกลาง ด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ขาดความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากที่สุด ในระดับสาเหตุมาก นักศึกษาเห็นว่า

กิจกรรมนักศึกษาที่มีมากเกินไปเป็นเหตุให้มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านสถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุมาก นักศึกษาเห็นว่าเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่สภาพที่ใช้งานได้ดีมากที่สุดในระดับสาเหตุมากที่สุด และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอกับนักศึกษามากที่สุดในระดับสาเหตุมากที่สุด

3. จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่ไม่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน จัดกิจกรรมต่างๆ ให้สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษาด้วยกัน และพยายามให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้ด้วยความพอใจและเกิดผลที่ดีที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับธรรมรัตน์ คงดี (2562) พบว่าปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พุทธศักราช 2551 ที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่โครงสร้างหลักสูตรกำหนดด้านบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อผู้เรียนตามลำดับ และสุริรัตน์ เสือน้อย (2555) พบว่าองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่า ด้านนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านนักศึกษา นักศึกษาเห็นว่า เพราะแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน เห็นว่า มอบหมายงานให้มากเกินไปมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมาก ขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ด้านนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เป็นสาเหตุในระดับสาเหตุมากและน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านอาจารย์ผู้สอน มอบหมายงานให้มากเกินไปมากที่สุด อยู่ในระดับสาเหตุปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ ตัวนักศึกษาและสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด จึงควรจัดเตรียมแนวทางแก้ไขปัญหา เช่น 1) การสอนเสริมปรับพื้นฐานก่อนเรียน 2) ใช้ระบบพี่เลี้ยงในการเรียน 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้งานระบบบริการการศึกษาต่าง ๆ จิตวิทยาให้คำปรึกษา ระเบียบข้อบังคับ ให้กับอาจารย์ ที่ปรึกษาวิชาการ 4) การให้ทุนการศึกษาสนับสนุนการเรียน 5) ให้งานพิเศษเพิ่มรายได้จากส่วนงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย 6)

ตรวจสอบระบบสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพ และสำรวจความต้องการเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ และ 7) จัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม เพื่อปฏิสัมพันธ์ด้านวิชาการและสังคมระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และนักศึกษากับอาจารย์

2. แนวทางแก้ไขปัญหาค่าไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดที่ควรดำเนินการและเป็นแนวทางที่กระทบต่อแนวทางอื่นๆ คือ การสอนเสริมปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน ซึ่งกระทบกับแนวทาง 3 แนวทาง ได้แก่ 1) แนวทางการตรวจสอบระบบสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพ และสำรวจความต้องการเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ 2) แนวทางการจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม เพื่อปฏิสัมพันธ์ด้านวิชาการและสังคมระหว่างนักศึกษาด้วยกันและนักศึกษากับอาจารย์ และ 3) แนวทางการใช้ระบบพี่เลี้ยง ดังนั้นการใช้แนวทางแก้ไขปัญหาค่าไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วยการสอนเสริมปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน จึงเป็นแนวทางที่ควรเลือกดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา เพราะเป็นการใช้แนวทางแก้ปัญหาที่น้อยที่สุด ที่มีผลเสมือนใช้ทั้ง 3 แนวทางมารวมแก้ปัญหาด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path analysis) เพื่อศึกษาขนาดและทิศทาง ของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งทำให้อธิบายปรากฏการณ์การไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ดียิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในระดับการศึกษาอื่น หรือภายใต้สังกัดอื่น ที่มีบริบทแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุปลา. (2562). **ความมีวินัยในตัวเอง**. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2562 ที่มา <https://sites.google.com/site/knkwrrnxupla/bth-thikhwam-mi-winay-ni-taw-xeng>.
- งานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา. (2565). **สถิติผู้สำเร็จการศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2565 ที่มา https://reg.psu.ac.th/reg2018/home_officer.php.
- จารุณี มงคลแก้วและคณะ. (2553). **การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**. รายงานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จำเนียร สุมาริธรรม. (2549). **การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ทาริกา นัยเนตร. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้า ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ธรรมรัตน์ คงดี. (2562). **กลยุทธ์การช่วยเหลือผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงฆาร. (2561). **การสร้างเชื่อมั่นในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2562 ที่มา <https://drpiyanan.com/2017/06/25/article1-2/> .
- มณีรัตน์ จรุงเดชากุล. (2554). **แบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. งานวิจัยคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2560). **ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2565 ที่มา <https://www.psu.ac.th/mission/#>.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2565). **คู่มือนักศึกษา 2565 : ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2565 ที่มา <https://reg.psu.ac.th/reg2018/student.php>.
- มินตรา วิบูลย์ชาติ. (2559). **การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- วรรณกร พรประเสริฐ. (2558). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิลาวัลย์ ทองนิมิตและอังคณา สีม่วง. (2557). สาเหตุการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. งานวิจัยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- วิไลพันธ์ บุญมาก. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะที่กำหนดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตปราจีนบุรี. วารสารวิชาการ 10th National Conference on Technical Education.
- วิชญ์ อ่วมสอาด. (2554). การวิเคราะห์ปัญหาที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ. ปัญหาพิเศษหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สายฝน สุวรรณรินทร์. (2553). การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2560 ที่มา <http://www.berac.org> .
- สุรัชย์ สัมโย. (2557). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียน. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2560 ที่มา <http://www.ptu.ac.th/StudentServe> .
- สุรรัตน์ เสือน้อย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุวัฒนา ศรีขวัญช่วย. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อุทัยทิพย์ บุญนา และฤทัยรัตน์ สุวรรณเรืองศรี. (2558). ศึกษาปัญหาการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนที่กำหนดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. งานวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม”

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คำตอบของท่านมีค่ายิ่ง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานและพัฒนาคน ของงานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลให้ครบทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลใดๆ ที่ท่านระบุไว้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีการทบทวนใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการเรียนการสอนของท่าน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งข้อความแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านสถานศึกษา และ 3) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา

1. เพศ

ชาย หญิง

2. คณะที่ศึกษา

- ครุศาสตร์
 เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร
 เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 วิทยาการจัดการ
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 สังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น

3. สถานภาพครอบครัว

- อยู่กับบิดา-มารดา อยู่กับญาติพี่น้องหรือผู้ปกครอง
 อยู่หอพัก/ บ้านเช่า ห้องเช่า มีบ้านของตนเอง

4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

- น้อยกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท 25,000 บาท ขึ้นไป

5. เกรดเฉลี่ยสะสม

- 2.00 – 2.50 2.51 – 3.00
 3.01 – 3.50 3.51 ขึ้นไป

6. การชำระค่าลงทะเบียนเรียน

- ชำระโดยใช้เงินรายได้ของตนเอง
 ชำระโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง
 ชำระโดยการกู้ยืม
 ชำระโดยได้รับทุนการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านสถานศึกษา และ 3) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับการรับรู้เกี่ยวกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

5	หมายถึง	ข้อความตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษามากที่สุด
4	หมายถึง	ข้อความตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษามาก
3	หมายถึง	ข้อความตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษาปานกลาง
2	หมายถึง	ข้อความตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษาน้อย
1	หมายถึง	ข้อความตรงกับระดับการรับรู้ของนักศึกษาน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
1) ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา					
ด้านการลงทะเบียนเรียน					
1. นักศึกษาลงทะเบียนเรียน <u>ภายหลังจาก</u> ที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
2. นักศึกษาลงทะเบียนเรียน <u>เพื่อแก้</u> ในรายวิชาที่สอบไม่ผ่าน					
3. นักศึกษาลงทะเบียนเรียน <u>ไม่เป็นไปตาม</u> แผนการเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด					
4. นักศึกษาลงทะเบียนเรียน <u>เพื่อปรับ</u> ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
ด้านการเรียน					
1. นักศึกษา <u>เข้าชั้นเรียนสาย</u> หรือไม่ <u>เข้าชั้นเรียน</u> ตามตารางที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
2. นักศึกษา <u>ขาดการติดตาม</u> เนื้อหาและ <u>ขาดส่งงาน</u> ตามที่อาจารย์ผู้สอนสั่ง					
3. นักศึกษา <u>ไม่มีตำราเรียน</u> ในรายวิชาที่เรียน ขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
1) ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา					
4. นักศึกษาขาดสมาธิและความตั้งใจในการเล่าเรียน					
5. นักศึกษาไม่ดำเนินการแก้ไขในรายวิชาที่ติด ภายในระยะเวลาที่กำหนด					
6. นักศึกษาไม่ติดตามเกรดในรายวิชาที่เรียนให้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด					
ด้านกิจกรรม					
1. นักศึกษาทำกิจกรรมมากจนไม่มีเวลาทำการบ้านหรือทบทวนตำราเรียน					
2. นักศึกษาทำงานพิเศษเพื่อหารายได้จนไม่มีเวลาทำการบ้านหรือทบทวนตำราเรียน					
3. นักศึกษามีภาระรับผิดชอบครอบครัวจนไม่มีเวลาทำการบ้านหรือทบทวนตำราเรียน					
ด้านครอบครัว					
1. มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมากหมุนเงินไม่ทัน					
2. รายได้ของครอบครัวน้อยทำให้ไม่มีค่าลงทะเบียนเรียนทันตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
3. ครอบครัวมีปัญหา บิดา มารดา หย่าร้างกัน					
4. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่หลายคน					
5. อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา					
2) ปัจจัยด้านสถานศึกษา					
1. สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอและล้าสมัย					
2. อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน					
3. แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์					
4. หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า					
5. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ					
6. ค่าลงทะเบียนแพงเกินไป					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
3) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน					
1. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถาม และตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน					
2. อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน					
3. อาจารย์ผู้สอนขาดบุคลิกภาพ ความเป็นกันเองกับ นักศึกษาและการควบคุมอารมณ์ของอาจารย์ผู้สอน					
4. ส่งผลการเรียนรู้ล่าช้าเพราะกลุ่มการสอนที่ใหญ่เกินไป มีจำนวนนักศึกษามาก					
5. การให้งานแก่นักศึกษาที่มากเกินไปต้องใช้เวลาตรวจ นาน					
6. อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่ง เกรดล่าช้า					
7. ออกข้อสอบยากและไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน					
8. สอนเร็วและรวบรัดเกินไป					
9. ขาดการเอาใจใส่และการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

สถิติสำหรับการวิจัย

Reliability

ด้านตัวนักศึกษา

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.921	18

ด้านสถานศึกษา

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.962	6

ด้านอาจารย์ผู้สอน

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.929	9

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.958	33

Descriptives

ด้านตัวนักศึกษา

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
x1	181	1	5	3.46	1.258
x2	181	1	5	3.43	1.442
x3	181	1	5	3.13	1.368
x4	181	1	5	3.56	1.431
x5	181	1	5	3.20	1.324
x6	181	1	5	3.35	1.474
x7	181	1	5	2.97	1.412
x8	181	1	5	3.35	1.424
x9	181	1	5	3.25	1.476
x10	181	1	5	3.13	1.391
x11	181	1	5	3.06	1.320
x12	181	1	5	3.34	1.339
x13	181	1	5	3.25	1.414
x14	181	1	5	3.37	1.321
x15	181	1	5	3.45	1.343
x16	181	1	5	3.15	1.545
x17	181	1	5	3.21	1.386
x18	181	1	5	3.13	1.553
รวมX1	181	1.00	5.00	3.2664	1.12760
Valid N (listwise)	181				

ด้านสถานศึกษา

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
y1	181	1	5	3.21	1.338
y2	181	1	5	3.04	1.295
y3	181	1	5	3.12	1.419
y4	181	1	5	3.17	1.362
y5	181	1	5	3.44	1.283
y6	181	1	5	3.43	1.257
รวมX2	181	1.00	5.00	3.2348	1.16321
Valid N (listwise)	181				

ด้านอาจารย์ผู้สอน

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
z1	181	1	5	3.52	1.223
z2	181	1	5	3.02	1.352
z3	181	1	5	3.10	1.313
z4	181	1	5	3.22	1.245
z5	181	1	5	3.29	1.128
z6	181	1	5	3.38	1.262
z7	181	1	5	3.22	1.267
z8	181	1	5	3.21	1.216
z9	181	1	5	3.23	1.273
รวมX3	181	1.00	5.00	3.2425	1.09823
Valid N (listwise)	181				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
รวมX123	181	1.00	5.00	3.2479	.98567
Valid N (listwise)	181				

Discriminant

Analysis Case Processing Summary

Unweighted Cases		N	Percent
Valid		498	100.0
Excluded	Missing or out-of-range group codes	0	.0
	At least one missing discriminating variable	0	.0
	Both missing or out-of-range group codes and at least one missing discriminating variable	0	.0
	Total	0	.0
Total		498	100.0

Group Statistics

การอนุมัติ		Mean	Std. Deviation	Valid N (listwise)	
				Unweighted	Weighted
ตามระยะเวลา	รวมX2	2.7082	1.09913	317	317.000
	รวมX3	2.8819	1.05862	317	317.000
	รวมX1	2.5880	1.14268	317	317.000
หลังระยะเวลา	รวมX2	3.2348	1.16321	181	181.000
	รวมX3	3.2425	1.09823	181	181.000
	รวมX1	3.2664	1.12760	181	181.000
Total	รวมX2	2.8996	1.14998	498	498.000
	รวมX3	3.0129	1.08605	498	498.000

รวมX1	2.8346	1.18212	498	498.000
-------	--------	---------	-----	---------

Tests of Equality of Group Means

	Wilks' Lambda	F	df1	df2	Sig.
รวมX2	.951	25.343	1	496	.000
รวมX3	.974	13.009	1	496	.000
รวมX1	.924	41.005	1	496	.000

Analysis 1

Stepwise Statistics

Box's Test of Equality of Covariance Matrices

Test Results

Box's M	5.806
F	Approx. 1.926
df1	3
df2	4546013.305
Sig.	.123

Tests null hypothesis of equal population covariance matrices.

Variables Entered/Removed^{a,b,c,d}

Step	Entered	Wilks' Lambda			Exact F			Sig.	
		Statistic	df1	df2	df3	Statistic	df1		df2
1	รวมX1	.924	1	1	496.000	41.005	1	496.000	.000

2	រ័ររX2	.913	2	1	496.000	23.489	2	495.000	.000
---	--------	------	---	---	---------	--------	---	---------	------

At each step, the variable that minimizes the overall Wilks' Lambda is entered.

- Maximum number of steps is 6.
- Minimum partial F to enter is 3.84.
- Maximum partial F to remove is 2.71.
- F level, tolerance, or VIN insufficient for further computation.

Variables in the Analysis

Step		Tolerance	F to Remove	Wilks' Lambda
1	រ័ររX1	1.000	41.005	
2	រ័ររX1	.806	20.632	.951
	រ័ររX2	.806	5.594	.924

Variables Not in the Analysis

Step		Tolerance	Min. Tolerance	F to Enter	Wilks' Lambda
0	រ័ររX2	1.000	1.000	25.343	.951
	រ័ររX3	1.000	1.000	13.009	.974
	រ័ររX1	1.000	1.000	41.005	.924
1	រ័ររX2	.806	.806	5.594	.913
	រ័ររX3	.672	.672	.005	.924
2	រ័ររX3	.484	.484	2.404	.909

Wilks' Lambda

Step	Number of Variables	Lambda				Statistic	Exact F		Sig.
			df1	df2	df3		df1	df2	
1	1	.924	1	1	496	41.005	1	496.000	.000
2	2	.913	2	1	496	23.489	2	495.000	.000

Summary of Canonical Discriminant Functions

Eigenvalues

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation
1	.095 ^a	100.0	100.0	.294

a. First 1 canonical discriminant functions were used in the analysis.

Wilks' Lambda

Test of Function(s)	Wilks' Lambda	Chi-square	df	Sig.
1	.913	44.881	2	.000

Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients (คะแนนมาตรฐาน)

Function

1

รวมX2	.400
รวมX1	.757

Structure Matrix

Function

1

รวมX1	.933
รวมX2	.734
รวมX3 ^a	.690

Pooled within-groups correlations between discriminating variables and standardized canonical discriminant functions

Variables ordered by absolute size of correlation within function.

a. This variable not used in the analysis.

Canonical Discriminant Function

Coefficients (คะแนนดิบ)

Function	
1	
รวมX2	.356
รวมX1	.666
(Constant)	-2.920

Unstandardized coefficients

Functions at Group Centroids

Function	
1	
การอนุมัติ	
ตามระยะเวลา	-.232
หลังระยะเวลา	.407

Unstandardized canonical discriminant functions evaluated at group means

Classification Statistics

Classification Processing Summary

Processed	498
Excluded	0
Missing or out-of-range group codes	
At least one missing discriminating variable	0
Used in Output	498

Prior Probabilities for Groups

การอนุมัติ	Prior	Cases Used in Analysis	
		Unweighted	Weighted
ตามระยะเวลา	.500	317	317.000
หลังระยะเวลา	.500	181	181.000
Total	1.000	498	498.000

Classification Results^a

		Predicted Group Membership			Total
		การอนุมัติ	ตามระยะเวลา	หลังระยะเวลา	
Original	Count	ตามระยะเวลา	191	126	317
		หลังระยะเวลา	58	123	181
	%	ตามระยะเวลา	60.3	39.7	100.0
		หลังระยะเวลา	32.0	68.0	100.0

a. 63.1% of original grouped cases correctly classified.

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ-นามสกุล	: นางสาวอรรวรรณ ปันทะนะ
ตำแหน่ง	: นักวิชาการการศึกษา
สังกัด คณะ/สำนัก/กอง/ศูนย์	: กองบริการการศึกษา
ระดับการศึกษา	: การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร ครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
สถานที่ติดต่อ	: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000 โทร. 055-267099 โทรสาร. 055-267098

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล	: นางยุพาวดี ฝ่ายขาว
ตำแหน่ง	: นักวิชาการการศึกษา
สังกัด คณะ/สำนัก/กอง/ศูนย์	: กองบริการการศึกษา
ระดับการศึกษา	: วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
สถานที่ติดต่อ	: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000 โทร. 055-267100 โทรสาร. 055-267098